

نہ خوش
چون نویژ بکات؟

ناوی کتیب : نه خوښ چوڼ نوږ بکات؟
وه گيړانی : ماموستان پشتيوان حسن
پيداچونه وهی : ماموستان عدنان بارام
نوره و سالی چاپ : يه که م ۱۴۴۴ کؤچی ۲۰۲۲ ی له دایک بوون .

=====

به ره می

﴿مالپه ری به هشت ، و مالپه ری وه لامه کان﴾

ba8.org walamakan.com

۰۷۷۰۱۵۱۷۳۷۸

نه خوښ چون نوښ بکات؟

له گهڼ حوکمه کانی
نوښ کردن له سهر کورسی

وهر گيړانی
پشتیوان حسن که رهم
پیدا چونه وهی
ماموستا عدنان بارام که لاری

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

پيشه‌کي

إِنَّ الْحَمْدَ لِلَّهِ نَحْمَدُهُ وَنَسْتَعِينُهُ وَنَسْتَغْفِرُهُ وَنَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ شُرُورِ أَنْفُسِنَا وَمِنْ سَيِّئَاتِ أَعْمَالِنَا مَنْ يَهْدِهِ اللَّهُ فَلَا مُضِلَّ لَهُ وَمَنْ يَضِلَّ فَلَا هَادِيَ لَهُ .

وَأَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ ، وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ .

﴿يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تُقَاتِهِ وَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ﴾ [آل عمران].

﴿يَتَأْتِيهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيرًا

وَنِسَاءً وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي تَسَاءَلُونَ بِهِ وَالْأَرْحَامَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيبًا﴾ [سورة النساء] .

﴿يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا﴾ [٧٠] يُصْلِحْ لَكُمْ أَعْمَالَكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ

ذُنُوبَكُمْ وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ فَازَ فَوْزًا عَظِيمًا﴾ [سورة الأحزاب] .

أَمَّا بَعْدُ ...

فَإِنَّ أَصْدَقَ الْحَدِيثِ كِتَابُ اللَّهِ ، وَخَيْرَ الْهَدْيِ هَدْيُ مُحَمَّدٍ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَعَلَى آلِهِ وَسَلَّمَ) وَشَرُّ الْأُمُورِ مُحَدَّثَاتُهَا ، وَكُلُّ مُحَدَّثَةٍ بَدْعَةٌ ، وَكُلَّ بَدْعَةٍ ضَلَالَةٌ ، وَكُلَّ ضَلَالَةٍ فِي النَّارِ .

یه کیك له نیشانہ کانی تہ واویتی تہم شہریعہ تی ئیسلامہ تہوہیہ

کہ بہ بارسوکی و ئاسانکاری ہاتوہ بہ تاییہت بو کہسانی نہ خوش وناساغ

بہ شیوہیہ کہ گونجاوہ لہ گہل حالت و بارود و خیاندہ ، و رہچاوی تہو

دوخہ کراوہ کہ تییدان و پەرستشہ کانیان بو ئاسان کراوہ ہەر لہ دہستنوئژ و

نویژ و جگہ لہ وانیش بہ پیی عوزر و نہ خوشیہ کہیان ، تہوہش لہ پیئاو تہوہی

لہ خواپہ رستی دانہ برین و ہ کو کہسانی لہ شساغ.

خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: ﴿لَا يُكَلِّفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا﴾ {البقرة: ٢٨٦} واته: ئایینی خوای په‌روه‌ردگار ئاسانه وگرانی تییدا نیه ، خواش داوای شتیک له‌به‌نده‌کانی ناکات که له‌توانایاندا نه‌ییت.

هه‌روه‌ها ده‌فه‌رمویت: ﴿يُرِيدُ اللَّهُ بِكُمُ الْيُسْرَ وَلَا يُرِيدُ بِكُمُ الْعُسْرَ﴾ {البقرة: ١٨٥} واته: خوای به‌رز و بلێد و پایه‌به‌رز ئاسانکاری بو‌ده‌وین له‌شه‌ریعه‌ته‌کانیدا ، و مه‌شه‌قه‌ت و نا‌ره‌حه‌تی بو‌ناوین.

هه‌روه‌ها ده‌فه‌رمویت: ﴿يُرِيدُ اللَّهُ أَنْ يُخَفِّفَ عَنْكُمْ وَخُلِقَ الْإِنْسَانُ ضَعِيفًا﴾ {النساء: ٢٨} واته: خوای په‌روه‌ردگار به‌وه‌ی که بو‌ی شه‌رعاندوون کارئار ئاسانی و قورس نه‌کردنی بو‌ده‌وین ، چونکه ئیوه به‌لاوازی دروستکراون .

هه‌روه‌ها ده‌فه‌رمویت: ﴿وَمَا جَعَلَ عَلَيْكُمْ فِي الدِّينِ مِنْ حَرَجٍ﴾ {الحج: ٧٨} واته: خوای گه‌وره به‌خششی خو‌ی پیکه‌ره‌م کردوون به‌وه‌ی شه‌ریعه‌ته‌که‌ی نه‌رم ولی‌بو‌رده کردووه بو‌تان ، و هیچ ته‌نگوچه‌له‌مه و بارگرانی و نا‌ره‌حه‌تی له‌داواکاری و ئه‌حکامه‌کانی تییدا له‌سه‌ر شانتان دانه‌ناوه ، هه‌روه‌کو چۆن له‌سه‌ر ئومه‌تان‌ی پیش ئیوه هه‌بوو.

هه‌روه‌ها ده‌فه‌رمویت: ﴿فَاتَّقُوا اللَّهَ مَا اسْتَطَعْتُمْ﴾ {الحج: ٧٨} واته: ئه‌ی باوه‌رداران هه‌موو هه‌ول و کۆششیک‌کی خو‌تان له‌ته‌قوای خوادا بجه‌نه‌گر.

وه پيښه مبهري خوايش ﷺ ده فهرمويت: ((إِنَّ الدِّينَ يُسْرٌ))^(۱)

واته: بهراستی ئەم دینه ئاسانه. ههروهها له فهرموودهيه کي تر دا ده فهرمويت: "إِذَا أَمَرْتُكُمْ بِأَمْرٍ فَأَتُوا مِنْهُ مَا اسْتَطَعْتُمْ"^(۲) واته: ئە گەر فهرمانیکم پيژان کرد ئە وهندهی ده توانن جي به جيی بکن.

جگه له مانهش چهدين ئايهت و فهرمووده که تيکرا به لگهن له سهر ئه وهی ئەم شهريعت و دينی ئيسلامه بيناکراوه له سهر ئاسانکاری و بارسووکي، و نه هيشتنی نارهحهتی و بارقورسی، و ههروهها دروستيتی به کارهينانی روخصهته کانی له کات و حالهتی خویندا، و ته نانهت يه کيک له ريساکانی ئەم شهريعته وه کو زانایان ئاماژهی پي ده کهن و دايان پرشتووه بریتیه له "المشقة تجلب التيسير" واته نارهحهتی ئاسانکاری به دواي خویدا دههينيت.

جا ئه وهی پيويست و واجبه له سهر تاکی موسلمان گرنگی به نوپژه کهی بدات، و بهو شيوازه ته نجامی بدات که خواي گه وره فهرمانی پيکردووه له قورئانه کهیدا زياتر له يه ک شوين، جا به جييهينانی نوپژ واته خواپهرستی کردن به نوپژبو کردنی به شيويه کي ريک و تهواو و بي

(۱) أخرجه البخاري، كتاب الإيمان، باب الدين يسر (۳۹) .

(۲) أخرجه البخاري، كتاب الاعتصام، باب الاقتداء بسنن رسول الله صلى الله عليه وسلم (۷۲۸۸)، ومسلم، كتاب الفضائل، باب توقيه صلى الله عليه وسلم وترك إكثار سؤاله عما لا ضرورة إليه (۱۳۳۷) .

که موکورتی له پرووی کات و خودی شیوازی نوێژه که شهوه، بهوهی که پایه و واجباته کانی جی به جی بکات و هاوکات سووریش بیّت له سههر کردنی سوننه ته کرداری و گوشتاریه کانی تییدا.

جا زانایان رهحمهتی خویان لی بیّت به دهق باسی ئه وهیان کردوه که هه ر شتی که خوی میهرهیان یان پیغه مبه ره که ی صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ واجبیان کرد بیّت یان کرد بیّتان به مه رج بۆ عیباده تی که یان پایه یه که تییدا یان ته واویتی و دروستی ئه وه عیباده ته له سههر ئه مه وه ستاییت، ئه وا په یوه سه ته به توانا وه، چونکه ئه وه حاله تی که که تییدا فه رمانی پیکرا وه، به لام له کاتی نه توانین و لاوازی دا، به فرمان پیکرا وه ژمار نا کریت و له سههری ده که ویّت، چونکه ئه وه عیباده ته بۆ ئه وه که سه له وه حاله ته دا له ده ره وهی وزه و توانا کانی دا یه و ناتوانیّت به گویره ی داوا کرا و پیی هه ستیّت^۳.

پیشه وا عیززی کوری عبدالسلام باسی یه کی که له ریساکانی ئیسلام ده کات و ده لیّت: "هه ر که سه داوا ی ئه نجامدانی عیباده تی که لی کریت و ئه میش هه ندی که بتوانیّت و به شیکی نه توانیّت، ئه وا ئه وه ی

^۳ : تهذیب السنن (۴۷/۱)، القواعد والضوابط الفقهيّة عند ابن تیمیّه فی کتابی الطهارة والصلاة ص:

دهيتوانيٽ ٽه نجامي دهدات و باقيه كه شي له سهري ده كه ويٽ و تاوانبار نايٽ...^۴.

هه روه ها پيشه وا ابن ته يميه ده ليٽ: " زاناياني ئيسلام هاوران له سهري ٽه وهي كه ٽه گهر نويڙخوين هه نديك له واجباته كاني نويڙي نه تواني و پي نه كرا پي هه ستيٽ وه كو خوي و به جواني وه كو راوهستان به پيوه و قورئان خويندن و ركوع و سجده و داپوشيني شهرمگه (عه ورهت) و رووكرده قيبله و جگه له مانهش ٽه وا له سهري ده كه ويٽ چونكه ناتوانيٽ، و ٽه وهي له سهري واجبه ته نها ٽه وهيه كه به جواني دهتوانيٽ به جيي بگه يه نيٽ و پي هه ستيٽ^۵.

* * * * *

^۴ : قواعد الأحكام في مصالح الأنام (۱۰/۲).

^۵ : مجموع الفتاوى (۴۳۸/۸).

نوږتۍ کهسی نهخوښ چوار پلهی ههیه :

پلهی یه کهم: نهوهیه که بتوانیت به پیوه بوهستیت، لهم کاته دا به راوهستانه وه نوږته کهی ده کات، تهنانه ت نه گهر له توانایدا هه بوو یه کهم الله اکبریش بکات نهوا دهیت به پیوه بیکات، پاشان دابنیشیت، نه مه بنچینهی بابه ته کهیه، له بهر نهوهی پیغه مبهری خوا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ به عیمرانی کوری حوصهینی رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ فهرموو: « صَلَّ قَائِمًا، فَإِنْ لَمْ تَسْتَطِعْ فَقَاعِدًا، فَإِنْ لَمْ تَسْتَطِعْ فَعَلَى جَنْبٍ »^۶ واته: (به پیوه نوږته کانت نه نجام بده، نه گهر توانات نه بوو به دانیشتنه وه نه نجامیان بده، دیسان نه گهر توانات نه بوو له سهر لا نه نجامیان بده).

وه کومه لیک له زانایانیش یه که ده نگیان گیراوه ته وه له سهر نهوهی که راوهستان به پیوه بو نوږت فهرزه، نه وه تا پیشهوا ابن حزم ده لیت: " زانایان یه که ده ننگن له سهر نهوهی که راوهستان به پیوه بو نوږت فهرزه بو که سیک بتوانیت و هیچ ترس و عوزریکی نهیت "^۷.

^۶ : رواه البخاري (۱۱۱۷).

^۷ : مراتب الإجماع، ص: ۲۶.

پیشه‌وا ابن عبدالبر ده‌لیت: "ته‌گەر هاتوو که‌سی نه‌خوش بتوانیت به‌پیوه بوه‌ستی و نوڤژه‌که‌ی به‌دانیشتنه‌وه بکات ئەوا لای هه‌موو زانایان نوڤژه‌که‌ی دروست نییه و له‌سه‌ریه‌تی دووباره‌ی بکاته‌وه".^۸

هه‌روه‌ها پیشه‌وا ابن رشد ده‌لیت: "هه‌رکه‌س به‌راوه‌ستانه‌وه نوڤژ نه‌کات و بشتوانیت، ئەوا نوڤژه‌که‌ی دروست نییه".^۹

پیشه‌وا قورتوبی ده‌لیت: "ئومەت یه‌کده‌نگه له‌سه‌ر ئەوه‌ی که راهه‌ستان له نوڤژدا فه‌رز و واجبه له‌سه‌ر هه‌موو تاکیکی له‌ش‌ساغ که بتوانیت به‌پیوه بوه‌ستی، ئیتر به‌ته‌نها نوڤژه‌که‌ی بکات یاخود پیش‌نوڤژ بیت".^{۱۰}

وه به راهه‌ستانه‌وه نوڤژه‌که‌ی ده‌کات ته‌گەر پشتیشی چه‌مایته‌وه، ته‌گەر چه‌مانه‌وه‌که‌ی له راهه‌ستانه‌وه نزیک بوو، چونکه هه‌ر شتی‌ک له شتی‌کی تره‌وه نزیک بوو ئەوا حوکمی ئەو وه‌رده‌گریت، وه بو‌ی هه‌یه داری‌ک یان گۆچانی‌ک به‌ده‌سته‌وه بگریت یاخود پال به‌دیواریکه‌وه بدات و هاوشیوه‌ی ئەم شتانه، ئەوه‌ش له‌به‌ر ئەوه‌ی ئەم شیوازه له فه‌رزه‌که‌وه نزیکتره، و دروست

^۸ : التمهيد (۱/۱۳۲).

^۹ : البيان والتحصيل (۲/۱۵۹).

^{۱۰} : تفسير القرطبي (۱/۴۲۵).

نییه بۆی له حالهتی راوهستانهوه بچیت بۆ حالهتیکی تر و توانای راوهستانیشی ههیی١١.

پلهی دووهم: ئهوهیه که توانای راوهستانی نهیی١٢، لهم حالهتهدا به دانیشتانهوه نوێژهکهی دهکات، پێشهوا ابن المنذر دهلی١٣:

"زانایان یه کدهنگن لهسهر ئهوهی که فهرزی سهر ئهوه کهسهی که ناتوانی١٤ بهراوهستانهوه نوێژ بکات ئهوهیه که بهدانیشتنهوه نوێژهکهی بکات."
١٢

وه پێشهوا ابن رشد دهلی١٥: "زانایان یه کدهنگن لهسهر ئهوهی که کهسهی نهخۆش داوای ئهجامدانی نوێژی لیکراوه، و فهرزیتی بهپیوه وهستانی لهسهر دهکهوێ١٦ ئهگهر نهیتوانی و لهبری ئهوه به دانیشتنهوه نوێژهکهی دهکات."
١٣

١١ : المسالك في شرح موطأ مالك (٥١/٣).

١٢ : الإشراف (٢١٢/٢).

١٣ : بداية المجتهد (٤٢٥/١).

دانیشتنیش دوو جوړه:

۱. دانیشتن له سهر کورسی، ئەمەش زۆرتیرین حالته له و
که سانه ی که له ناتوانن دابنیشن، و به ویستی خوا دواتر له باسی چۆنیتی
نویژی سهر کورسی باسی دیت.

۲. دانیشتن له سهر زهوی، مەرجی دروستییتی نویژی ئەم که سه
ئه وهیه که به راوه ستانی به پیوه تووشی نارەحه تیه کی ئاشکرا بیّت یان
چاکبونه وهی نه خوشیه که ی دوا بخت یان نه خوشی و ئازاره که ی زیاتر بکات
یان سه رگیژبوونی تووش بیّت یاخود به هه ستانی خشوعی نه مینیت به وهی
دلەپاوی و نا ئارامی بو دروست بیّت، جا له ئە گه ری روودانی هه ریه ک له م
حاله تانه دا ئەم که سه بو ی هه یه به دانیشتنه وه نوپژه که ی بکات، له بهر ئەو
برگه یه ی فەرمووده که که ده لیّت: " فَإِنْ لَمْ تَسْتَطِعْ فَقَاعِدًا " و هه روه ها
خشوعیش مه به سته له نوپژدا^{۱۴}، و جگه له وهش وه کو پیشتر باسی کرا
یه کی که له رپسا فیهیه کان ئە وهیه که نارەحه تی ئاسانکاری به دوا ی خویدا
ده هی نیّت.

لیره شدا بابەتیک هه یه شایسته ی ئاماژه پیکردنه: ئەویش
بریتیه له وهی که که سیکی نه خوش ئە گه ر خو ی به ته نها نوپژ بکات ئەوا

^{۱۴} : المجموع (۴/ ۳۱۰)، المغني (۲/ ۵۷۰ - ۵۷۱).

دهتوانیٔ بهراوهستانهوه نوێژ بکات، بهلام به جهماعهت به دانیشتنهوه دهتوانیٔ، بۆ چارهسهی ئهم حالهته چهند بۆچوونیك ئاماژهی پی کراوه، لهوانه:

وتراوه: کهسه که خۆی سه‌رپشک ده‌کریٔ تییدا، چونکه لهههریه‌که‌یاندا هم واجبیك به‌جی ده‌هینیٔ و ههمیش واجبیك له‌ده‌ست ده‌دات.

وتراوه: له‌ماله‌وه به‌ته‌نها و به‌راوهستانهوه نوێژه‌که‌ی ده‌کات، چونکه راوهستان پایه‌یه له نوێژدا و به‌جی ئه‌وه نوێژ دروست نییه بۆ که‌سیك که توانای هه‌بیٔ، و ئه‌میش له‌وه‌دا ده‌توانیٔ، و جه‌ماعه‌تیش واجبیکه که به‌جی ئه‌وه‌ش نوێژ هه‌ر دروسته.

وتراوه: به‌جه‌ماعه‌ت ئه‌نجامدانی نوێژه‌که‌ی له‌پیشه‌، چونکه که‌سیکی له‌ش‌ساغ به‌دانیشتنهوه نوێژ ده‌کات له‌پشت پی‌شنوێژیکی نه‌خۆشه‌وه، له‌پیناو شوینکه‌وتنی و نوێژه به‌کۆمه‌له‌که، جا نه‌خۆش له‌پیشه‌ که به‌دانیشتنهوه نوێژ بکات له‌ پشت ئیمامیکی له‌ش‌ساغه‌وه، ئهم بۆچونه‌ش زانای ناودار شیخ عبدالرحمن السعدی په‌سه‌ندی کردوه و ده‌لیٔ: " ئهم که‌سه ئاماده‌ی جه‌ماعه‌ت ده‌بیٔ و به‌دانیشتنیشه‌وه نوێژه‌که‌ی ده‌کات، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی به‌رژه‌وه‌ندیه‌کانی نوێژی به‌کۆمه‌ل به‌رانبه‌ر به‌هیچ

به‌رژه‌وه‌ندیه‌ك نییه ئه‌وه‌نده زۆرن، دیسانه‌وه ئه‌گه‌ر ئه‌م كه‌سه گه‌یشه شوینی نوڤژی به‌کو‌مه‌ل و نه‌یتوانی به‌راوه‌ستانه‌وه ئاماده‌ی بی‌ت ئه‌وا واجب نییه له‌سه‌ری و دانیشه‌نه‌كه‌ی وه‌كو به‌پۆه وه‌ستان وه‌هایه بۆی، و به‌مه‌ش به‌رژه‌وه‌ندی نوڤژی به‌کو‌مه‌ل به‌ده‌ست هات و خیر و به‌رژه‌وه‌ندی جه‌ماعه‌تیشه له‌ده‌ست نه‌چوو، خواش زاناته "۱۵".

ئه‌گه‌ر به‌دانیشه‌نه‌وه نوڤژی کرد ئه‌وا له‌ئاست ریزه‌كه‌دا ده‌بی‌ت و پیش و پاش ناکات، و شیوازی دانیشه‌نه‌كه‌شی ئه‌وه‌ی كه‌ پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ به‌ عیمراڤی فهرموو: " فَإِنْ لَمْ تَسْتَطِعْ فَقَاعِدًا " ئه‌گه‌ر نه‌توانی ئه‌وا به‌دانیشه‌نه‌وه نوڤژ بکه، ئیتر شیوازیکی تایبه‌تی بو دانیشه‌ن باس نه‌کرد و ئاماژه‌ی به‌ هیچ نه‌کرد له‌و باره‌یه‌وه، ئه‌مه‌ش به‌لگه‌یه له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی به‌هه‌ر شیوه‌یه‌ك ده‌یه‌وی‌ت و بۆ ئاسانه به‌و شیوه‌یه داده‌نیشی، چوارم‌شقی بی‌ت یان له‌سه‌ر قاجیکی دابنیشی و قاجه‌كه‌ی تری بچه‌قینیی به‌زه‌ویدا یان له‌سه‌ر رانی دابنیشی و قاجی چه‌پی له‌ژیر قاجی راستیه‌وه ده‌رده‌کات و قاجی راستی به‌زه‌ویدا بچه‌قینیی و جگه له‌مانه‌ش هه‌ر شیوازیك بی‌ت دروست و ریگه‌پیداوه، وه پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ لییه‌وه سابت بووه كه به‌دانیشه‌نه‌وه نوڤژی کردوو، و هیچ‌ش نه‌هاتوو سه‌بارت به‌ چۆنی‌تی

^{۱۵} : البيان للعمري (۲/۴۴۴)، المغني (۲/۵۷۲)، المجموع (۴/۳۱۳)، المختارات الجلية ص (۴۶)، الشرح الممتع (۴/۳۳۸).

دانیشتنه‌که‌ی ته‌نها ئه‌وه نه‌بی‌ت له عایشه‌وه ره‌زای خوای لی بی‌ت هاتووه که ده‌لی‌ت: " رأیت رسول الله صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يصلي متربعاً "١٦.

واته: پێغه‌مبه‌ری خوام بی‌نی به چوارمشقیه‌وه نوێژی ده‌کرد. سه‌ره‌رای ئه‌وه‌ی ئه‌م فهرمووده‌یه وته‌ی له‌سه‌ره که لاواز بی‌ت، پێشه‌وا ابن المنذر پاش ئه‌وه‌ی که ده‌لی‌ت ئه‌و فهرمووده‌یه‌ی که باسی چوارمشقی ده‌کات سابت نی‌یه ئاماژه‌ش بۆ ئه‌وه ده‌کات که " سه‌باره‌ت به چۆنی‌تی دانیشتنی که‌سی نه‌خۆش له‌کاتی نوێژدا هیچ شیوازیکی سوننه‌ت نه‌هاتووه که ده‌ستی پێ‌وه بگیرێ‌ت و خه‌لکی شوینی بکه‌ون، بۆیه هه‌ر که‌س به‌و شیوه‌یه داده‌نیشی‌ت که بۆی ئاسان و گونجاوه "١٧، جا هه‌یه چوارمشقی باشه بۆی هه‌شه وه‌کو دانیشتنی نی‌وان هه‌ردوو سو‌جده‌که داده‌نیشی‌ت و هه‌موو ئه‌مانه‌ش له زانایانی پێشوه‌هه گیردراونه‌ته‌وه "١٨.

١٦ : أخرجه النسائي (٢٢٤/٣) وابن خزيمة (١٢٣٨) من طريق

الحفري عن حفص عن حميد عن عبد الله بن شقيق عن عائشة، قال النسائي عقبه: " لا أعلم أحداً روى هذا الحديث غير أبي داود، وهو ثقة، ولا أحسب هذا الحديث إلا خطأ. والله تعالى أعلم ". انظر: منحة العلام (١١٤/٣).

١٧ : كذا في طبعة دار طيبة (٣٧٦/٤) و طبعة الفلاح (٤٣٤/٤).

١٨ : الأوسط (٣٧٦/٤).

جا شیوازی چوار مشقی له نیوان زانایاندا هه یانه ریگهی پی
داوه، و هه یانه په سەندی کردوو و هه لی بژاردوو و هه شیانه به مه کروهی
زانپوه^{۱۹}.

جا له ژیر روژنایی ئەوانه ی که باس کران، نوڤژخوینی دانیشتوو
بۆی هه یه به هەر شیوازی که پیی ئاسووده یه دابنیشیت، و هەر
شیوازی کیش نزیکترین له شیوازی بنه رته ی نوڤژوه ئەوه یان له پیشتەر، و
چوارمشقی زیا تر له شیوازانە ی تر ئاسووده تر و ئارامتره بۆ نه خوش و
خاوه ن ئازار، پاشان ئە گەر ویستی رکوع ببات ئەوا هەندی له زانایان ده لێن:
هەر به چوارمشقیه وه رکوعه که ی ده بات، چونکه ئەو دانیشتنه ی وه کو
راوه ستان وه هایه بۆی وله بری ئەودایه، و ئە گەر ویستیشی سوجه ببات ئەوا
قاچه کانی جووت ده کات و له سه ر زهوی سوجه ی ئاسایی خۆی ده بات،
هەندیکی تر له زانایانیش ده لێن: قاچه کانی جووت ده کات و رکوع ده بات و
پاشانیش سوجه ده بات، جا ئەم دوو شیوه یه له سه له فه وه هاتوو و دروسته.

سه باره ت به دانیشتنی بنه رته ی ناو نوڤژ وه کو دانیشتن بۆ ته حیات و
دانیشتنی نیوان دوو سوجه که، ئەوا به شیوازی (إفتراش یان تورک) ده بیّت،
ئیفتراشیش واته دانیشتن له سه ر قاچی چه پ و چه قاندنی قاچی راست

^{۱۹} : مصنف عبدالرزاق (۴/۶۶)، مصنف ابن أبي شيبة (۴/۳۲۲)، مختصر قيام الليل للمروزي ص (۱۸۴)، البيان للعمري (۲/۴۴۳)، المغني (۲/۵۶۸)، المسالك (۳/۵۳).

بهزهويدا و تهوهروکيش واته دانيشتن لهسه ران و سمتى چهپ و دهرکردنى قاقى چهپ لهژير قاقى راستهوه، ئەمهش کۆمه لێک له زانايان وتويانه، بۆ ئەوهى جياوازى ههبيت لهنيوان ئەو دانيشتنهى که لهبرى راوهستانه و ئەو دانيشتنهشى که هى خودى نوڤژه کهيه و بنههتيه، جا ههموو ئەمانهش سوننهته و ههچيان واجب نين، چونکه بهلگهى واجب بوونيان بهدهستهوه نيه لهوبارهيهوه.^{۲۰}

پاشان نوڤژخوينى دانيشتوو لهکاتى رکوعدا تهنها ئاماژه بهسهري دهکات بۆي^{۲۱}، پاشان ئەگەر توانى نيوچهوانى لهسه زهوى دابنييت بۆ سوجدە ئەوا لهسهریه تى ئەو کاره بکات، لهبهه گشتيتى ئايه تى : ﴿فَاتَّقُوا اللَّهَ مَا اسْتَطَعْتُمْ﴾ و ههروهها فهرموودهى : " إِذَا أَمَرْتُمْ بِأَمْرٍ فَأَتُوا مِنْهُ مَا اسْتَطَعْتُمْ "، و ئەگهريش نهيتوانى له زهوى نزیک بيتهوه ئەوا ئەو فهرزهى لهسه دهکهوييت، و تهنها ئاماژه کردنى بهسه بۆ سوجدەش وهکو چۆن بۆ

^{۲۰} : مصنف ابن أبي شيبة (٣٢٥/٤)، الأوسط (٣٧٤/٤ - ٣٧٧)، مختصر قيام الليل ص (١٨٤-١٨٦)، الشرح الممتع (٣٢٧/٤-٣٢٨).

^{۲۱} : ئاماژه کردن بهسهه بۆ رکوع له فهرموودهى ابن عومهدا عليه السلام هاتوو کهباسى نوڤژى سوننه تى پيغه مبهه عليه السلام دهکات بهسهه ولاخهوه لهشه ودا. که ههردوو پيشهوا بوخارى (١١٠٥) و موسليم (٧٠٠) گيراويانه تهوه، له گهه ئەمهشدا زانايان ئاماژهيان بۆ پشت چهمانه وهش کردوه لهو کاته دا ههروهکو چۆنييتى نوڤژى خاوهن عوزه كان. انظر: البيان للعمراني (٤٤٣/٢)، المغني (٥٧٥/٢)، الفواكه الدواني (٢٨٤/١)، حاشية الدسوقي (٢٥٩/١).

رکوع هه مان کاری کرد، ئەوەش لەبەر ئەوەی ئاماژەکردن بۆ رکوع و سوجدە بۆ نه خوش دروست وریگه پیدراوه و شیوازی راست و دروستی نوپژ بۆیان، چونکه سابت بووه له فەرمووده دا لهباسی ئەنجامدانی نوپژی سوننهت بهسەر پشتهی و لاخهوه و جگه له وهش، بهلام ئاماژه کردنه که ی بۆ کاتی سوجدە هه ندیک نزمتر و زیاتر ده بیته له وهی رکوع، چونکه له بری سوجدە و رکوع ته نه ئاماژه کردنه که شوینیان ده گریته وه و حوکی ئەوان ده بات.

ههروه ها هیچ شتی سابت نه بووه و نه هاتوه له پیغه مبه ری خواوه ﷺ له باره ی ئەوه ی ئەگەر نه خوش نه یته وانی له سەر زهوی سوجدە بیات ئەوا به رمالیک یان شتیکی هاوشیوه ی ئەو به رزبکاته وه بۆ لای سه ری و سوجدە که ی له سەر بیات، ئەمه ش پیی ناوتری سوجدە ی بردووه هه تا نیوچه وانی له سەر زهوی دانه نیته، ئەمه ش پیشه وا شافعی وتویه تی، و جگه له وهش ئەنجامدانی ئەو کاره قورسکردنی کار و ناره حهت کردنی ئەرکه له دینی خوا دا، و زۆربه ی زانایانی پیشین و پاشینیش له سەر ئەم بۆچوونه ن^{۲۲}.

جیگیر بووه له ابن عومه ره وه رضی الله عنه که ده لیته: " ئەگەر نه خوش نه یته وانی سوجدە بیات ئەوا ئاماژه ده کات، و هیچ شتی بۆ لای نیوچه وانی

^{۲۲} : الأم للشافعي (۲/۱۷۷)، والاستذکار (۶/۲۸۹)، المغني (۲/۵۷۶)، فتاوی الشيخ ابن عثيمين (۲۳۱/۱۵).

ويېشەسەرى بەرزناكاتەو^{۲۳}. وە ابن مەسعودىش ﷺ دەلىت: " دەموچاوت لەسەر زەوى دابنى، و ئەگەر نەتتوانى ئەوا ئاماژەى بۆ بکە، و با سوجدە کەت کەمىك نزمتر بىت لە رکوعە کەت^{۲۴}."

پېشەوا ابن عبدالبر دەلىت: " کار کردن بهم شیوازه پەسەند کراوه لای پېشەوا مالک و زۆربەى زانایان^{۲۵}."

پرسیار: ئەگەر بە ئاماژە کردن سوجدەى برد، ئایا لەسەریەتى ئەندامەکانى تری لەسەر زەوى دابنىت وەکو هەردوو دەست؟ بۆ وەلامى ئەمەش دوو بۆچوون هەیه:

وتەى یە کەم: لەسەرى نییه، چونکە سوجدە لەسەر ئەندامەکانى تر واجب بوو بەهۆى سوجدەى نیوچەوانەو لەسەر زەوى و تەواوکەرى ئەون، و بۆیە دانانى هەردوو دەست لەسەر زەوى لەکاتى سوجدەدا شوینکەوتەى دانانى نیوچەوانە لەسەر زەوى، بەلام مادام سوجدە نەبراو لەسەر نیوچەوان، بۆیە دەستەکانیش لەسەر زەوى دانانرین و بەلکو لەسەر ئەژنۆ یان لەسەر رانهکانى دایان دەنىت، و ئەمەش مەزەهەبى زۆرىنەى زانایانە^{۲۶}.

^{۲۳} : رواه مالك (۱/۱۶۸)، وعبدالرزاق في مصنفه (۲/۴۷۶).

^{۲۴} : رواه عبدالرزاق (۲/۴۷۷)، وابن ابى شيبه (۱/۴۲۶)، والبيهقي (۲/۳۰۷).

^{۲۵} : المبسوط (۱/۲۱۷)، المجموع (۳/۴۲۶)، حاشية الدسوقي (۱/۲۶۰)، الإنصاف (۲/۶۷).

^{۲۶} : المبسوط (۱/۲۱۷)، المجموع (۳/۴۲۶)، حاشية الدسوقي (۱/۲۶۰)، الإنصاف (۲/۶۷).

وتهی دووهم: ٺه گهر توانی له زهوی نزيك بيتهوه به شيويهه كه
 شيوازه كهی له سوجهی تهواو بچيت ٺهوا له سهري واجب دهبيت كه گشت
 ٺه ندامه كانيشی سوجه بهن، چونكه كه له زهوی نزيك دهبيتتهوه ٺهوا له
 حالتهی سوجهوه نزيكتره تاوه كو له دانيشتن، و ٺه گهريش نهيتوانی له زهوی
 نزيك بيتهوه ٺهوا له سهري نيهه كه سوجه له سهري ٺه ندامه كانی تری ببات،
 و تنها ٺاماڙهی بهسه و دهسته كانيشی له سهري رانه كانيتی، ٺه مهش وتهی
 په سهه نديکراوی قازی ٺه بی يه علا و شيخ عبدالرحمن السعدي و شيخ
 موحه ممد بن صالح عوسه يمينه^{۲۷}، چونكه ٺه م بوچوونه ريک و گونجاوه له گهل
 ٺه و ريسايهی كه پيشتر ٺاماڙهی بو کرا كه بريتي بوو له: " ههر كهس داوی
 ٺه نجامدانی عياده تيکی لی بکريت و ٺه ميس هه نديکی بتوانيت و
 به شيکی نه توانيت، ٺهوا ٺهوهی دهيتوانيت ٺه نجامی ددات و باقيه كه شی
 له سهري ده كهويت و تاوانبار ناييت "

ليړه دا بابه تيکی تر هه يه كه پيوسته ٺاماڙهی پی بکريت:
 ٺه ویش ٺهوه يه ٺه گهر هاتوو نه خوش له کاتي ٺه نجامدانی نويزه کهيدا هيژ و
 وزهی بو گه پرايهوه و دهيتوانی ٺه و کاره بکات كه پيشتر نه يدهتوانی، ٺهوا
 له دانيشتنهوه هه لده سييت و به پراوه ستانهوه نويزه کهی دهکات، و به

^{۲۷} : التعليق الكبير للقاضي أبي يعلى (۳۰۸/۲ - ۳۰۹)، قواعد ابن رجب (۴۵/۱)، تعليق الشيخ محمد العثيمين عليه، كشاف القناع (۳۴۳/۲)، الفتاوى السعدية ص (۱۴۷)، الشرح الممتع (۳۳۷/۴).

پيچه وانه شه وه ته گهر به پيوه بوو وه توانای نه ما تهوا داده نيشيت، و ته وهی
ماوه له نوږټه کهي تهواوی ده کات وه کو خو، چونکه يه کيکي تر له
رېساکانی شهر يعهت برتیه له: " پيوستی و ناچاره کان به گوږه ی
پيوست به کارده برين " و ههروها " ته وهی له بهر عوزريک دروست
وريگه پيدراوه به نه مانی عوزره که ته ميس ناميني و ريگه ی پی نادريت
۲۸۱۱ واته ته گهر هاتوو نه خوښ به دانېشته وه نوږټی کرد له بهر عوزريک و
دواتر تهو عوزره نه ما و توانی به پيوه بههستيت تهوا حوکی دانېشتن به تال
دهيسته وه و ده گهر پيته وه سهر بنچينه ی نوږټ که راوه ستانه .

پاشان ته گهر سوره تی فاتحه ی ده خویند به راوه ستانه وه و پاشان
توانای وه ستانی نه ما تهوا له کاتي دابه زیندا تهواوی ده کات و له سهری
ده که ويټ، چونکه کاتي دابه زينه کهي بهر زتره له کاتي دانېشتن، و به
پيچه وانه شه وه واته ته گهر به دانېشته وه سوره تی فاتحه ی ده خویند و پاشان
ههستی به هيژ و وزه يه که ده کرد له ناخی خویدا و چالاک بوو تهوا
هه لدهستيت و له کاتي هه ستانه که یدا تهواوی ده کات، ته گهر چی هه نديک له
زانایان ده ليين: له سهری ناکه ويټ ته گهر فاتحه خویندنه کهي له کاتي
هه ستانیدا تهواو بکات چونکه ههر که توانی ههستيت تهوا راسته وخو

۲۸ : الأشباه والنظائر للسبكي (۱/۱۲۱، ۱۲۳).

له سهری فهرز دهیټ که به پیوه بیخوینیټ، و خویندنی فاتحہش بو که سی به توانا به راوهستانه وه نه بیټ دروست و ریځه پیدراو نییه، و نابیټ له کاتی ههستانیدا بیخوینیټ، و ئاشکرایشه که کاتی ههستان له خوار پله ی ههستان و راوهستانه به ته واوہ تی.

به لام وتهی راست و دروست ئه مه یه: که فاتحہ خویندنه که ی دروست و ته واوه له وکاته دا، له بهرته وهی مادام دهستی کردووه به ههستان و هیشتا نه گه یشتووه پیی هه تا له سهری فهرز بیټ، و بویه دهستبه جی له کاتی ههستانه که یدا دهستی کرد به خویندنی فاتحہ و ئه وهش ئه وپه ری توانایه که به کاری هیناوه له و پیناوه دا و کاریکی دروستی ئه نجام داوه و له کاتی خویدا، وه که ده شوتریټ ئارام بگریټ هه تا به ته واوی هه لدهستیټه سهر پی ئه و جا ده ست بکات به خویند ئه مه ش پیویستی به به لگه هه یه ^{۲۹}.

پله ی سی یه له پله کانی نويڙی که سی نه خوش: ئه وه یه که نه توانیټ دابنیشیټ، له م حاله ته دا به راکشانه وه و له سهر لا نويڙه که ی ده کات، له بهر ئه و برکه یه ی فهرمووده که که ده فهرمویت: "فَإِنْ لَمْ تَسْتَطِعْ فَعَلَىٰ جَنْبٍ" پیشه وا ابن ته میه ده لیټ: "نه خوش ئه گهر به دانیشتنه وه یان

^{۲۹} : المنتقى للباجي (۲۴۳/۱)، البيان للعمري (۴۴۷/۲)، المغني (۵۷۷/۲)، المختارات الجلية ص

(۴۶)، الشرح الممتع (۳۳۵/۴).

لهسهر لا نوێژهكهی كرد ئهوا دووبارهی ناكاتهوه بهیه كدهنگی زانایانی ئیسلام^{٣٠}.

فهرمووده كەش به‌پ‌ه‌هایی و بی دیاری كردن باسی ڕاكشان ده‌كات بۆیه كه‌سه كه خۆی سه‌رپشكه له‌وهی له‌سه‌ر لای راست ده‌بی‌ت یان چه‌پ، و باشت‌ریش وایه له‌سهر ئه‌ولایه بی‌ت كه بۆی ئاسان و گونج‌اوه، و ئه‌گه‌ریش هه‌ردوو باره‌كه وه‌كو یه‌ك و هاوت‌ا بوو بۆی ئه‌وا لای راست چا‌ك‌تره، و ده‌موچاوی ڕووی له قیبله ده‌بی‌ت، و به‌سه‌ریشی ئاماژه بۆ سنگی ده‌كات بۆ ركوع و سو‌جده، و ئه‌گه‌ریش كه‌س نه‌بوو كه ڕووی بگۆڕی‌ت بۆ قیبله ئه‌وا به‌گۆیره‌ی حا‌لی خۆی نوێژه‌كهی ده‌كات و نوێژه‌كهی سه‌حیح و ته‌واو و دروسته، و له‌سه‌ری نییه كه دووباره‌ی بكاته‌وه با دوا‌ی نوێژه‌ك‌ه‌شی كه‌سی‌کی ده‌ست‌بكه‌وی‌ت كه بی‌گۆڕی‌ت بۆ ئاراسته‌ی قیبله، ئه‌مه‌ش له‌سهر وته‌ی په‌سه‌ندی نی‌وان زانایان، چون‌كه هه‌ركه‌س عیبا‌ده‌تی‌کی ئه‌نجام دا كه فه‌رمانی پێ‌كراوه به‌گۆیره‌ی توانای خۆی ئه‌وا دووباره‌كردنه‌وه‌ی له‌سهر نییه، له‌به‌ر ئایه‌تی: ﴿فَاتَّقُوا اللَّهَ مَا اسْتَطَعْتُمْ﴾^{٣١}.

^{٣٠} : مجموع الفتاوى (٢١/٢٢٤).

^{٣١} : مجموع فتاوى ابن تيمية (٢١/٦٣٣)، الفواكه الدواني (١/٤٨٥)، الشرح الممتع (٢/٢٦٢-٢٨٦).

ټه گهر له سهر پشت نويژى كرد و ده شيتوانى له سهر لا نويژه كهى
 بکات، ټهوا روو كه شى و تهى پيشه وا ټه حمده ټه وهيه كه نويژه كهى صه حيحه،
 چونكه ټه وهش جوړيكه له روو كړنه قبله، هه روه ها هه ر له خو يشيه وه
 گيرد راو ته وه كه نويژه كهى صه حيح نيه كه ټه وه حاله تى بيت، و الموفق ابن
 قدامه ټه مه يانى په سهند كړد وه و پشتگيرى ټه م بوچونه يانه، چونكه
 پيچپه وانهى فهرمانى پيغه مبهري كړد وه ﷺ كه ده فهرمويټ: " فَعَلَى
 جَنِّبٍ " وه له بهر ټه وهى گواستنه وهى بو راکشان له سهر پشت له كاتى
 نه توانينى نويژ كړدى له سهر لا به لگه يه له سهر ټه وهى كه دروست نيه بوى
 له سهر پشت بكه ويټ ټه گهر توانى به راکشان وه له سهر لا نويژه كهى بکات،
 و به مهش روو كړنه قبله ي واز لى هينا و ده شتى توانى روو بکاته قبله ٣٢.

پله ي چواره م: ټه وهيه كه نه خوشه كه تواناى له سهر لا كه وتنيشى
 نه بيت، جا له م حاله ته دا له سهر پشت راده كشيټ و نويژه كهى ده كات و
 قاچه كانى به پرووى قبله دا دريژده كاته وه چونكه ټه وهش جوړيكه له روو كړنه
 قبله و ټه م شيوازهش نزيك ترين شيويه له حاله تى راو هستانه وه، له بهر ټه وهى
 ټه گهر هه ستيټ بهو حاله ته وه ټهوا قبله له پيشى ده بيت، و له بهر
 فهرمووده كهى عه لى ﷺ كه تييدا هاتوه: " فَإِنْ لَمْ يَسْتَطِعْ صَلَّى مُسْتَلْقِيًا

٣٢ : المغني (٥٧٤/٢)، الإنصاف (٣٠٦/٢)، كشاف القناع (٢٥١/٣).

وَرَجُلَاهُ إِلَى الْقِبْلَةِ^{٣٣} واته: ئە‌گەر نه‌یتوانی ئە‌هوا له‌سه‌ر پشت نوێژه‌که‌ی ده‌کات و قاچه‌کانی رووده‌کاته قیبله. هه‌روه‌ها له‌ ابن عومه‌ریشه‌وه رضی‌الله‌تعالی‌عنہ هاتوو که ده‌لیت: " نه‌خۆشی بێ توانا له‌سه‌ر پشت نوێژه‌که‌ی ده‌کات و قاچه‌کانی رووده‌کاته قیبله^{٣٤}."

چاکتر وایه هه‌ندی‌ک سه‌ری به‌رز بکاته‌وه ئە‌گەر توانی بو‌ ئە‌وه‌ی رووله قیبله بکات و بتوانی‌ت ئاماژه بکات، و ئە‌گه‌ریش نه‌یتوانی قاچه‌کانی روو له قیبله بکات ئە‌هوا به‌هه‌ر شی‌وه‌یه‌ک پێی ده‌کری‌ت و بو‌ی ئاسانه وه‌ها نوێژه‌که‌ی ده‌کات و دووباره‌کردنه‌وه‌شی له‌سه‌ر نییه و که‌می‌ک ئاماژه به‌سه‌ری ده‌کات بو‌ رکوع و سو‌جده وه‌کو باسکرا.

ئە‌گه‌ریش نه‌یتوانی ئاماژه به‌سه‌ری بکات، ئە‌هوا زانایان له‌م حاله‌ته‌دا سی‌ و ته‌یان هه‌یه:

یه‌ که‌م: به‌چاوی ئاماژه ده‌کات و به‌دل نیه‌تی ئە‌وه‌ی هه‌یه که ئاماژه‌ی بو‌ ده‌کات، و که‌می‌ک چاوی داده‌خات وه‌کو ئاماژه‌یه‌ک بو‌ رکوع و

^{٣٣} : أخرجه الدارقطني (٥٧٤/٢)، من طريق حسن بن حسين العربي، حدثنا حسين بن يزيد، عن جعفر بن محمد، عن ابيه، عن علي بن حسين، عن الحسين بن علي، عن أبيه علي رضی‌الله‌تعالی‌عنہ مرفوعاً، والبيهقي (٣٠٧/٢) من حديث الحسين بن علي لم يتجاوز، قال الذهبي في المذهب (٧٤٦/٢) (هذا إسناد ساقط، رواه الدارقطني، حسن: واه، و شيخه: منكر الحديث).

^{٣٤} : رواه عبدالرزاق (٤٧٤/٢)، و من طريقه ابن المنذر في الأوسط (٣٧٨/٤)، والدارقطني (٤٣/٢)، والبيهقي (٣٠٨/٢).

دواتر چاوه کانی ده کاته وه وه کو ئاماژه يه ک بو هه ستانه وه له رکوع و نه گهریش نيه تی سوجه دی هه بوو ئه و چاوه کانی زیاتر داده خات له وهی رکوع، و نه مهش وتهی زورینهی زانایانه له شافعی ومالیکي و حنبله یه کان^{۳۵}، به به لگهی ئه و فهرمووده یه علی رضی الله عنه که پیشترباسی کرا که تییدا هاتووه: " فَإِنْ لَمْ يَسْتَطِعْ، أَوْماً بِطَرَفِهِ ^{۳۶} " واته نه گهر نه یتوانی به چاوی ئاماژه ده کات، به لام فهرمووده که لاوازه.

هوکاری نويژکردنی نه و که سه له و حاله ته دا و به و شیویه نه وه یه که کروکی نويژکردن بریتیه له ئاماده یی عقل و بوونی هه ست و ژیری و ناگایی، جا بویه نه م که سه ش مادام عقلی ماوه و ئاماده یه نه و ته کلیفی له سه ر ناکه ویت، به لام نه وه ندهی ده توانیت نه نجامی ده دات.

وتهی دووهم: نه گهر ته نانه ت نه یتوانی به سه ری ئاماژه ش بکات نه و نويژي له سه ر ده که ویت، له بهر نه وهی ناتوانیت پیی هه ستیت، و

^{۳۵} : التعليق الكبير (۳۰۶/۲)، البيان للعمراني (۴۴۶/۲)، الفواکه الدواني (۲۸۴/۱)، الإنصاف (۳۰۸/۲).

^{۳۶} : هذه الجملة عزها ابن حجر في (الممتع في شرح الممتع) (۵۹۳/۱) إلى حديث علي رضي الله عنه المتقدم ولم اجدها في سنن الدارقطني، ولا في سنن البيهقي، وعزاها القاضي ابو يعلى في (التعليق الكبير) (۳۰۷/۲- ۳۰۸) ثم البهوتي في (الروض المربع) (۳۷۰/۲) لتركها الساجي بسنده، لكن قال ابن مفلح في الفروع (۷۰/۳): (ليس فيه: ((وأوماً بطرفه)) وإسناده ضعيف)، وقال الحافظ في التلخيص (۶۴۰/۲): ذكر الإيماء لا وجود له في هذا الحديث مع ضعفه، وضعفه الألباني في الإرواء، برقم (۵۵۸) وفي أصل صفة الصلاة (۹۳/۱) وقال: فلا يعتمد على هذا الحديث ولا يحتج به.

لهسهرى نىيه به چاوى ئاماژه بکات بۆ پايهکانى نوێژ، و نوێژکردن لهسهر لا لهگهڵ ئاماژهدا دواهمى پلهى واجبه، و ئهمهش رىوايه تىکه له ئهمه دهوه و وتهى حه نه فیه کانیشه و په سه ندرکراوى ابن ته يمه و شیخ عبدالرحمن السعدي، شیخ الإسلام ابن تیمیه ده لیت: " ئهم بۆچونه راستزینه که له گهڵ به لگه دا یه کبگریته وه و هاوتا بیت، چونکه ئاماژه کردن به چاو له کرداره کانى نوێژ نىيه، و ناتوانریت به هۆیه وه جیاکاری بکریت له نیوان رکوع و سوجه و ههستان و دانیشندا، و به لکو ته وه جوړیکه له کرداری پوچ که خواى میهره بان نه یشه رعانده وه، به لام ئاماژه کردن به سهر بریتیه له نزمکردنه وه، و ئهمهش هه ندیکه له وهى که خوا فه رمانى پیکردوه بۆ نوێژخوین^{٣٧}.

وتهى سى یه م: ئه گه ر نه یه توانى به سهرى ئاماژه بکات ئه وا کرداره کانى نوێژى له سهر ده که ویت له بهر نه توانین، به لام گوفتاره کانى نوێژى له سهر ناکه ویت و ده یلیت به ده مى چونکه ده توانیت، و خواى گه ورهش ده فه رمویت: ﴿فَاتَّقُوا اللَّهَ مَا اسْتَطَعْتُمْ﴾. به م شیوه یهش به دل نیه تی ئه و پايه یه ی نوێژى هه یه و الله اکبر ده کات و قورئان ده خوینیت، پاشان نیه تی رکوعى هه یه و الله اکبر ده کات و ته سبیحات ده کات و پاشان نیه تی

^{٣٧} : مجموع الفتاوى (٧٢/٢٣)، شرح فتح القدیر (٥/٢)، المختارات الجلیة ص (٤٦).

ههستانه وه له رکوعی ههیه و دهلیت: سمع الله لمن حمده..... بهو شیوهیه ههتا کۆتایی، و ئەمهش وتهی پهسه ند کرای شیخ ابن باز و ابن عوسه یمینه.

بهلام وتهی زانایان به گشتی که دهلین ئاماژه به پهنجهی دهکات ئەمهیان هیچ بنچینهیه کی نییه له سوننه تدا، و ئەوهندهی بزائم هیچ یه کیکیش له زانایان بۆچونی وههای نهبووه و نهوتووه، تهنهئا ئەوه نه بیته که له ههندیك له کتیبه کانی زانایانی دواینی مه زهه بی مالیکیه کانداهاتووه که دهلین: نه خوش ئەگهر نهیتوانی ئاماژه به چاوی بکات ئەوا به پهنجه ئاماژه دهکات، خواش زاناره^{۳۸}.

* * * * *

^{۳۸} : الإنصاف (۳۰۸/۲)، حاشية العدوي (۳۰۸/۱)، الفواكه الدواني (۲۸۵/۱)، الشرح الممتع (۳۳۱/۴)، فتاوى الشيخ ابن باز (۲۴۲/۱۲-۲۴۳)، فتاوى الشيخ ابن عثيمين (۲۲۹/۱۵).

حوکمه کانی

نوښکردن له سهر کورسې

سې باس له خو ده گړيت:

- باسې يه که م: چوښتې ته نجامداني نوښتې فهرز له سهر کورسې.
- باسې دووهم: چوښتې ته نجامداني نوښتې سوننه ت له سهر کورسې.
- باسې سې يه م: چوښتې داناني کورسې له ناو ريزدا.

باسی یه کهم

چوڻیتی نه نجامدانی نويڙی فهرز له سهر کورسی

ته گهر نه خوش نه یتوانی به پیوه بوهستی و سوجه ببات، و ته گهر به دانیشتنه وه نويڙ بکات ده یتوانی سوجه له سهر زهوی ببات، ئایا هم کهسه نويڙ له سهر کورسی ده کات یاخود له سهر زهوی و سوجه ببات؟

ته وهی دیار و ئاشکرایه — خواش زانتره — ته وهیه که له سهر زهوی نويڙ ده کات و سوجه ده بات، ته وهش له بهر ته وهی پایهی سوجه له نويڙدا باشته له پایهی وهستان له چهند روویه که وه:

۱. له فهرموودهی صه حیحا هاتوه که پیغه مبهری خوا ﷺ

فهرموویه تی: « أَقْرَبُ مَا يَكُونُ الْعَبْدُ مِنْ رَبِّهِ وَهُوَ سَاجِدٌ »^{۳۹} واته: له ته بو هورهیره وه هاتوه، که پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: نزیکترین جیگه و حاله ت که بهنده له پهروهرد گاریه وه نزیک بیټ، ته و کاته یه که له سوجه دا بیټ. ته مهش به لگه یه له سهر ته وهی که مروځ له حاله تی سوجه دا نزیکتره له خوی پهروهرد گاره وه به به راورد به پایه کانی تری نويڙ، و ده قیکی راشکاویشه سه باره ت به فه زلی سوجه به سهر پایه کانی تره وه له بهر فه زلی دوعا تییدا.

^{۳۹} رواه مسلم (۴۸۲)، من حدیث أبي هريرة رضی الله عنه.

۲. سوجدە خۆی بە تەنها عیبادهتیکی سەربەخۆیه، بەلام راوهستان خۆی تەنها عیبادهت نییه مه‌گەر نیه‌تی له‌گه‌ڵدا بێت.

۳. سوجدە ئەو پایەیی نوێژه که هەرگیز لاناچیت و له‌سەر که‌س ناکه‌وێت، به‌پێچه‌وانه‌ی وه‌ستانه‌وه که له‌ نوێژی سوننه‌دا ئەتوانرێت نه‌کریت، و هه‌روه‌ها له‌کاتی نوێژکردن به‌سەر و لاخه‌وه له‌ سه‌فه‌ردا، و بو‌ نه‌خۆشیش له‌نوێژی فه‌رزدا^{۴۰}.

به‌لام ئەگەر نه‌خۆش نه‌یتوانی له‌سەر زه‌وی سوجدە ببات ئەوا له‌سەر کورسی نوێژ ده‌کات، و نوێژکردنیشی له‌سەر کورسی باشت‌ر و له‌پێش‌تره‌ له‌ نوێژکردنی له‌سەر زه‌وی له‌م حاڵه‌ته‌دا، له‌به‌ر ئەوه‌ی نزیک‌تره‌ له‌ راوه‌ستانه‌وه به‌هۆی دانانی قاچه‌کانیه‌وه.

لێره‌دا رێسایه‌ك هه‌یه که ئەمه‌یه: له‌ بنچینه‌دا ئەو که‌سه‌ی که نوێژ له‌سەر کورسی ده‌کات ده‌بێت ئەوانه‌ی ده‌یتوانێت ئەنجامی بدات ئەگەر به‌ راوه‌ستانه‌وه نوێژی بکرايه‌ له‌ رکوع و سوجدە، و بو‌ی نییه‌ هیچ شتێک له‌ چۆنیتی نوێژ وازلێ به‌ینیت مادام ده‌توانیت پێی هه‌ستیت، ئێتر له‌سه‌ره‌تای نوێژه‌که‌وه بێت یاخود له‌میان‌ه‌ی نوێژه‌که‌دا وه‌ یان له‌ کۆتاییه‌وه بێت، له‌به‌ر فه‌رمووده‌ی: " إِذَا أَمَرْتُمْ بِأَمْرِ فَأَتُوا مِنْهُ مَا اسْتَطَعْتُمْ " . وه‌ هه‌روه‌ها یه‌کیك

^{۴۰} : مجموع فتاوی ابن تیمیة (۷۱/۲۳).

له رِيسا فيقهيه کانيش ئەوهيه که ده لَيت: " شتى ئاسانکراو له سەر کەس لاناچيَت به شتى قورس " ، جا ئەوهي کەسه که ده توانيَت ئەنجامي بدات ئەوا سووک و ئاسانه بۆي و له سەري لاناچيَت بۆ شتيك که ئەنجامداني قورس و ناره حەت بيَت بۆي، بەمەش ئەوه روون دەبيتەوه ئەوهي که هەنديك کەس دەيکەن له نوِيژکردن له سەر کورسي بەشيويهيك که هەر له سەرەتاي نوِيژەکەوه دادەنيشيَت هەتا کۆتايي نوِيژەکە و دەشتوانيَت هەنديك له پايه و واجباتەکانی نوِيژ جيَ به جيَ بکات به بيَ دانيشتن، بەمەش لەم کاتەدا ئەو دانيشتنەي ناتەواوي و کەموکوري دەخاتە ناو نوِيژەکەيهوه.

جا له ژيەر رۆشنايي ئەوهي سەرەوه که باس کرا نوِيژخويني سەرکورسي ئەگەر تواني له کاتي وتني تەکبيري ئيحرامدا (يه کەم الله اکبري دەست پيکردني نوِيژ) به پيپوه بيَت پيش ئەوهي دابنيشيَت، ئەوا واجب دەبيَت له سەري که به راوەستانەوه بيليت و ئەمەش به يە کەدەنگي زانايان، لەبەر ئەو فەرموودهيهي که کەسيك هەلەي کرد له نوِيژەکەيدا و پيغەمبەري خوايش ﷺ پيی فەرموو: " إِذَا قُمْتَ إِلَى الصَّلَاةِ فَكَبِّرْ " ٤١ واتە: کاتي که هەستاي بۆ نوِيژ نيەت بينەو (الله اکبر) بکە. جا ليێردا

٤١ : رواه البخاري (٦٢٥١) و مسلم (٣٩٧) من حديث أبي هريرة رضي الله عنه.

ته کبیره که ی له کاتی راوهستاندا بوّ باس کرد و پیی راگه یاند، به لگه یه له سه ر ئه وه ی که راوهستان له پیشته ره له ته کبیره کردن.

ههروه ها پایه ی به پیوه وهستان له نوێژدا فه رزه مه گه ر بوّ که سیك نه توانیّت، و ئه م حوکه مه ش یه که دهنگی زانایانی له سه ره و گێر د راوه ته وه، وه کو ابن عبدالبر ده لیّت: " زانایان یه که دهنگن له سه ر ئه وه ی که پایه ی راوهستان له نوێژی فه رزدا فه رزه و سه رپشکبوونی تی دا نییه " ۴۲. و ههروه ها الموفق ابن قدامه ده لیّت: " زانایان یه که دهنگن له سه ر ئه وه ی که هه رکه س نه یه توانی به پیوه نوێژ بکات ئه و بو ی هه یه به دانیشه ته وه نوێژه که ی بکات " ۴۳، جا بو یه ئه گه ر هاتوو ته کبیره ی ئیحرامی کرد له پاش ئه وه ی له سه ر کورسی دانیشه ت و ده شیه توانی به پیوه بی کات ئه و نوێژه که ی دانه مه ز راوه، و به داخه وه ئه وه شی ده بینریت له شویناندا ئه وه یه که زۆریك له وانه ی له سه ر کورسی نوێژ ده که ن ده توانن به راوه ستانه وه ته کبیره بکه ن، که چی به دانیشه ته وه ده یلین، ته نانه ت ده بین ی هی وایان هه یه ئه وه نده وزه ی هه یه وچالا که ده توانیّت ری بکات و له توانایدا هه یه به پیوه سوره تی فاتیه به بخوینیّت.

۴۲ : التمهید (۱/۱۳۳).

۴۳ : المغنی (۲/۵۷۰).

به مهش ته وه روون ده بیته وه که هندیك له وانه ی که به پی دین بو
مزگهوت و ته نانهت کورسیه که شی هه لگرتوه، یان له هه ردوو هه رمی
مه کی و مه ده نیدا له شوینیکی دووریشه وه به کورسیه که یه وه دیت به پی،
پاشان هه له سه ره تای نوڙه که یه وه داده نیشیت، جا با ته وه بزانیّت که هم
کاره کاریگه ری ناته و او له سه ره نوڙه که ی دروست ده کات.

جا ته گه ته کبیره ی ئی حرامی کرد و ده یتوانی به راوه ستانه وه فاتیهه
بخوینیّت ته و ده بخوینیّت و دانانیشت، و ته گه ماندوو بوو (یان ئازاری بو
دروست بوو) ته و داده نیشیت و خویندنه که ی ته و او ده کات، له بهر گشتیتی
مانای ثایه تی: ﴿فَاتَّقُوا اللَّهَ مَا اسْتَطَعْتُمْ﴾ و فه رموده ی: " إِذَا أَمَرْتُمْ بِأَمْرٍ
فَاتُوا مِنْهُ مَا اسْتَطَعْتُمْ " ، له بهر ته وهش ته گه دانیشن له نوڙی سونه تدا
به بی عوزر دروست بیّت ته و دروستیتی له نوڙی فه رزدا به عوزره وه
بیگومان دروست و ریگه پی دراوه ^{۴۴}.

جا ته گه نه یتوانی به پیوه به سیتی ته و له سه ره کورستی داده نیشیت
و ته کبیره ی ئی حرام ده کات، و پاشان دهستی راستی ده خاته سه ره دهستی چه پی،
و بویشی هه یه دهستی چه پی به دهستی راستی بگریّت و دواتر له سه ره سنگی
دای بنیّت یان له سه ره ناوکی یان له ژیری و ته مهش فراوانی تیدایه و

^{۴۴} : شرح صحیح مسلم للنووي (۲۵۶/۵)، البحر المحیط الشّجاع (۴۲۸/۱۵).

ئاساييه هەر جوړيک بڼت لهوانه^(*)، بهلام ټهوهی که هندیك له نوښتخوینانی سهر کورسی ټه نجامی دهدهن له دانانی دهستیان لهسهر رانیان یان له نیوان رانیان ټه مه یان پیچه وانهی سوننه ته، چونکه دهستگرتن بو نوښتخوینی سهر کورسی سوننه ته، و ههروه کو دهستگرتن وهایه به راوهستانه وه، چونکه دانیشتن لهبری راوهستانه بو، و دانراو حوکمی لهجی دانراو وهرده گریټ^{۴۵}، وه کو چۆن دهستگرتن بو راوهستاو مه شروع به هه مان شیوهش بو که سی دانیشتوو.

پاشان نوښتخوینی سهر کورسی ټه صل وایه که قاچه کانی لهسهر زهوی دابنیت، چونکه وه کو وتمان دانیشتنه کهی حوکمی راوهستانی هه یه، نابیت قاچ لهسهر قاچه کهی تری دابنیت، و زانیان دهقیان هه یه لهسهر ټهوهی که کهسیک به بی عوزر لهسهر یه ک قاچ بوهستیټ له نوښتدا مه کروهه، بهلام نوښتکهی ته واه لهسهر رووکهشی قسهی زورینهی زانیان^{۴۶}.

(*) ټه مه وتهیه کی نازانستی و بی بڼه وایه و هیچ به لگه یه کی (صحيح) پالپشتی ناکات، بویه بو زانینی وتهی هه لپژارده و دروست پروانه پهرتوکی (صفة صلاة النبي صلى الله عليه وسلم) له نوسینی پیشهوا ټه لبانی، له پرس و باسی دانانی دهستی راست لهسهر چهپ و شوینه کهی له کاتی نوښتکردندا. خوی پهره وردگاریش زانتره. (عدنان بارام کهلاری)

^{۴۵} : دانراو (دانیشتنه) و لهجی دانراویش (راوهستانه) واته دانیشتن حوکمی راوهستان وهرده گریټ.

(البدل يأخذ حكم المبدل منه). وهرگیټ.

^{۴۶} : المجموع (۲۶۶/۳)، الإنصاف (۱۱۱/۲)، کشاف القناع (۴۴۶/۲).

پاشان دهسته کانی بهرز ده کاته وه و الله اکبر ده کات و هه
به دانیشتنه وه رکوع ده بات، و به سهري ئاماژه ده کات، و به دهسته کانی
ئه ژنوکانی ده گريټ و که سهريشی بهرز ده کاته وه له رکوع دهسته کانی بهرز
ده کاته وه و پاشان له سهري سنگی دایان ده نيټ یان له ژيړ ناوکی وه کو باس
کرا^(*)، و ئه گهریش توانی ههستيټ و رکوع ببات ئهوا واجب ده بيټ
له سهري وه کو باس کرا، پاشان له سهري کورسيه که داده نيشيټ و به سهري
ئاماژه ده کات بو سوجه، و ئه گهر توانی له سهري زهوی سوجه ببات ئهوا
ده بيټات و بو دانیشتنی نيوان دوو سوجه کهش هه لدهستيټ بو سهري
کورسيه که و داده نيشيټ، به لام ئه گهر نه يتوانی له سهري زهوی سوجه ببات
يا خود توانی به لام هه ستانی له سهري قورس و ناره حهت بوو ئهوا له سهري
ده که ويټ و ته نها له سهري کورسيه که يه وه به سهري ئاماژه بو سوجه ده کات و
که ميک نرمتر ده بيټ له ئاماژه کردنه که ی بو رکوع، بو ئه وه ی ئاماژه کردنی
بو رکوع و سوجه جياواز بيټ و هاوشيوه نه بيټ، و دهسته کانیشی له سهري
ئه ژنوکانی داده نيټ، و ئه وه ی که هه نديک خه لکی ده يکه ن له وه ی که له کاتی

^(*) (٭) ئه مه وته يه کی نازانستی و بي بنه وايه و هيچ به لگه يه کی (صحيح) پالپشتی ناکات ،
بويه بو زانینی ووته ی هه لبارده و دروست بپروانه پهرتوکی (صفة صلاة النبي صلى الله عليه وسلم)
له نویسنی پيشهوا ئه لبانی ، له پرس و باسی دانانی دهستی راست له سهري چهپ و شويته که ی له
کاتی نويژکردندا . خوی پهروه رد گاریش زاناته . (عدنان بارام که لاری)

سوجدده دا دهسته کانی ده کاته وه و ناوله پی روو له زهوی ده کات له پيشيه وه له هه وادا ئه مه یان وا نازانم هيچ بنه مایه کی له سوننه تدا هه ییت.

پاشان بو دانیشن له نیوان هه ردوو سوجدده که دا دهسته کانی به کراوه یی ده خاته سه ر رانه کانی یان ئه ژنۆکانی و دوا ی ئه وه سوجدهی دووهم ده بات وه کو ئه وه ی یه که م.

دواتر که داده نیشییت بو ته حیات، دهستی چه پی ده کاته وه و ده یخاته سه ر ئه ژنۆی، و به دهستی راستیشی به هه ریه ک له سه ره په نجهی ناوه راستی و په نجه گه وره ی باز نه یه ک دروست ده کات و به په نجهی شایه تومانیشی ئامازه ده کات و په نجه کانی تریشی دهنوشتیینیه وه، و به م شیویه نوێژه که ی ته واو ده کات، و ئه م که سه به م شیوازی له نوێژدا پاداشتی ته واو و بی که موکورتی ده ستده که ویت، له بهر ئه وه ی پیغه مبه ری خوا ﷺ فه رموویه تی: «إِذَا مَرَضَ الْعَبْدُ، أَوْ سَافَرَ، كُتِبَ لَهُ مِثْلُ مَا كَانَ يَعْمَلُ مُقِيمًا صَحِيحًا»^{۴۷} واته: ئه گه ر به نده نه خۆش که وت یان سه فه ری کرد، ئه وا هه ر پاداشتی کرده وه کانی بو دهنووسریت وه کو ئه وه ی که ئه نجامی ده دا له کاتی له شساغی و شوینی خۆیدا. ئه مه ش — خوا زاناته ره — له بهر نیه ته که ی بو کرده وه ی چاک و نه توانینی له بهر عوزر، و ئه وه شی توانیویه تی ئه نجامی داوه، بۆیه وه کو

^{۴۷} : رواه البخاري (۲۹۹۶) من حديث أبي موسى رضي الله عنه.

ئەنجامدەری کردەو وەهایه^{۴۸}. شیخ عبدالرحمن السعدی لەسەر ئەم
فەرموودەیه دەلیت: "ئەمە لە گەورەترینی نێعمەتەکانی خۆی گەورەیه
بەسەر باوەردارانەو، بەوێی کە کردەو کانیاں بو بەردەوام دەکات و هەژماری
دەکات بۆیان ئەگەر هاتوو نه خوشی و سه فهر بوه هوێ پچرانیان، به تهواوه تی
بۆیان دەنووسیت.... و ئەوێش دەچیتە ناو ئەم فەرموودەیهو ئەگەر هاتوو
هەرکەس عیبادهتیکی ئەنجام دا بەشیوێه کی ناتەواو لەبەر نه توانین، ئەوا
خۆی میهرەبان بۆی تەواو دەکات لەبەر نیه ته که ی چونکه ئەگەر بیتوانیایه
به تهواوه تی ئەنجامی دەدا، لەبەر ئەوێ نه توانین لە ئەنجامدانی عیباده ته کان
به تهواوه تی جوړیکه له نه خوشی و عوزر، خواش زاناته. ^{۴۹}.

* * * * *

^{۴۸} : مجموع فتاوی ابن تیمیة (۲۳/۲۳۶).

^{۴۹} : بحجة قلوب الأبرار ص (۱۰۹).

باسی دووهم

چۆنیستی ئەنجامدانی نوڤژی سوننەت لەسەر کورسی

هەندیک نوڤژخوین نوڤژە سوننەتە کە یان لەسەر کورسی دەکەن و دەشتوانن بەراوەستانەوه ئەنجامی بدەن، ئەم دیاردەیەش بەزۆری لە هەردوو حەرەمدا دەبینرێت لە رەمەزان و بەدریژایی سالی ش بەوێی کە کەسانی کت پێش چا و دەکەوێت بەسەر کورسیەوه نوڤژە کە یان دەکەن لە کاتی کدا دەتوانن بە پێوه بوەستن و نوڤژ بکەن.

جا کردنی نوڤژی سوننەت لەسەر کورسی لەلایەن کەسیکەوه کە توانای وەستانیشتی هەبێت ئەوا نوڤژە کە ی دروستە ، ئێتر بە تەنها بیکات یان لەپێشت ئیمامەوه، و یە کدەنگی زانایانیشت لەسەر ئەمە گیردراوەتەوه لەلایەن چەندین زاناوه، وەکو ابن عبدالبر دەلیت: " زانایان یە کدەنگن لەسەر ئەوێ وەستان لەنوڤژدا فەرزه و سەرپشک بوونی تیدا نییه، بەلام نوڤژی سوننەت خاوەنە کە ی سەرپشکە لەنیوان راوەستان و دانیشتندا " .^{۵۰} و هەر وەها الموفق ابن قدامه دەلیت: " هیچ راجیا وازیە ک نازانین کە هەبێت سەبارەت بە حەلالیستی ئەنجامدانی نوڤژی سوننەت بە دانیشتنەوه، بەلام

^{۵۰} : التمهيد (۱/۱۳۳).

بهراوهستانه وه باشته ^{۵۱}، به لام ته وهی تیدایه که خاوه نه کهی نیوهی پاداشتی که سی راوه ستاوی ده سته که ویت، به لام ته گهر نويژي سوننه تی به دانیشتنه وه کرد و نيه تی ته وه بوو که ته گهر بتوانیت بهراوهستانه وه بیکات ته واهه لده سیت ته واه دیسان پاداشتی وه کو که سی راوه ستاو وه هایه و هه مان پاداشتی بو هه یه وه کو پیشتر باسی کرا ^{۵۲}، به پیچه وانه ی نويژي فهرز له سهر کورسی بو که سیک که توانای وه ستانی هه ییت نويژه ی به تاله — وه کو رابورد — ته وه ش له بهر ته وهی وه ستان پایه یه له نويژي فهرزدا به پیچه وانه ی نويژي سوننه ته وه.

جا روخصه ت و ریگه پیدان هاتوه له نويژي سوننه تدا که به دانیشتنه وه بکریت به بی عوزریش، له بهر ته وهی حوکه کانی سوننه ت فراوانتر و سوکترن له فهرز، بویه له نويژدا وه کو نمونه ده یینی به پیوه وه ستان تییدا واجب نییه، و ههروه ها رووکردنه قیبله ش له سه فهردا، و دروستیشه به بی عوزر به سهر ئاژه له وه نويژي سوننه ت بکریت و جگه له مانه ش ^{۵۳}. جا بویه چاوپوشی و فراوانی زورتر کراوه له سوننه تدا وه کو هاندانیك بوی بو ته وهی زیاتر ته نجام بدریت له لایهن خه لکیه وه و به ئاسانی بچنه ناو ته و

^{۵۱} : المغني (۵۷۶/۲).

^{۵۲} : مختصر قیام اللیل للمروزي ص (۱۸۳ - ۱۸۴).

^{۵۳} : الأشباه و النظائر للسيوطي ص (۲۲۰)، المنشور في القواعد (۲۷۷/۳)، الشرح الممتع (۱۲۹/۴).

نوێژه‌وه و زۆر ئه‌نجامی بدهن و درێژی بکه‌نه‌وه و له‌سه‌ریشی به‌رده‌وام بن و وازی لی نه‌هینن، چونکه هه‌رشیک به‌رته‌سك کرایه‌وه که‌م ئه‌نجام ده‌دریست و هه‌رشتیکیش فراوانی تیدا بوو زۆرتر ده‌کریست و سووکتره^{٥٤}.

له عیمرانی کوری حوصه‌ینه‌وه — که ئه‌و کات نه‌خۆشی مه‌بسور (مایه‌سه‌یری)ی هه‌بوو که جووره نه‌خۆشیه که تووشی پاشه‌وه‌ی مروژ ده‌بیست- ده‌لیت: پرسیم له پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ ده‌باره‌ی که‌سیک به‌ دانیشتنه‌وه نوێژ بکات؟ ئه‌ویش فهرمووی: «إِنْ صَلَّى قَائِمًا؛ فَهُوَ أَفْضَلُ، وَمَنْ صَلَّى قَاعِدًا؛ فَلَهُ نِصْفُ أَجْرِ الْقَائِمِ، وَمَنْ صَلَّى نَائِمًا، فَلَهُ نِصْفُ أَجْرِ الْقَاعِدِ»^(٥٥). واته: ئه‌گه‌ر به‌ پێوه نوێژ بکات ئه‌وه چاکتره، وه ئه‌وه‌ی به‌ دانیشتنه‌وه نوێژ ده‌کات ئه‌وه نیوه‌ی پاداشتی ئه‌و که‌سه‌ی هه‌یه که به‌ پێوه نوێژ ده‌کات، وه ئه‌وه‌شی به‌ ڕاکشانه‌وه نوێژ ده‌کات ئه‌وه نیوه‌ی ئه‌و که‌سه‌ پاداشتی بو هه‌یه که به‌ دانیشتنه‌وه نوێژ ده‌کات.

عبدالله ی کوری عومه‌ر رضی‌الله‌تعالی‌عنہ ده‌لیت: " بۆم گێڕدراوه‌ته‌وه که پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فهرموویه‌تی: " صلاة الرجل قاعداً نصف الصلاة ...^{٥٦} . پێشه‌وا تیرمیزی دوا به‌دوای گێڕانه‌وه‌ی فهرمووده‌که‌ی عیمران رضی‌الله‌تعالی‌عنہ

^{٥٤} : التمهيد (١٣٢/١)، المغني (٥٦٨/٢)، الكافي (٣٥٥/١)، رياض الأفهام (٥٢/٢).

(٥٥) أخرجه البخاري (١١١٥) .

^{٥٦} : رواه مسلم (٧٣٥).

دهليٽ: "ماناي ٽم فەرموودەيە لای هەندیک لێ زانایان مەبەست لێی نوێژی سوننەتە"^{۵۷}. وە پێشەوا نەوێژی دهليٽ: "کەسی دانیشتوو لێ نوێژی سوننەتدا نیوێ پاداشتی راوەستای بۆ هەيە، جا بۆيە نوێژە کە دروست و تەواوە بەلام پاداشتە کەي ناتەواوە، و ٽم فەرموودەيەش نوێژی سوننەت دەگرێتەو بۆ کەسيك کە بەدانیشتنەو بیکات و توانای راوەستانیشی هەيٽ، لێم کاتەدا نیوێ پاداشتە کەي بۆ هەژمار دەکریت، خو ٽەگەر بە عوزرەو دانیشت لێ سوننەتیشدا ئەوا پاداشتی کەم ناکات و هەروەکو راوەستاو وەهايە"^{۵۸}.

زۆرینەي زانایان لێسەر ئەوێ کە دروستە کەسيك هەندیک لێ نوێژی سوننەت بەراوەستانەو ئەنجام بدات و هەندیکیشی بەدانیشتنەو، ئیتر نوێژە کەي بە راوەستانەو دەست پێ کردیٽ و دواتر دابنیشٽ، یاخود بە دانیشتنەو دەستی پێ کردیٽ و دواتر هەستایٽ، لێبەر بوونی چەندین فەرموودە لێوبارەيەو لێ پێغەمبەري خواووستﷺ، لێ عایشەوﷺ کاتیك باسی نوێژی سوننەتي پێغەمبەري خواﷺ دەکات و دهليٽ: «وَكَانَ يُصَلِّي لَيْلًا طَوِيلًا قَائِمًا، وَلَيْلًا طَوِيلًا قَاعِدًا، وَكَانَ إِذَا قَرَأَ وَهُوَ قَائِمٌ؛ رَكَعٌ وَ سَجْدٌ وَهُوَ قَائِمٌ، وَإِذَا قَرَأَ قَاعِدًا؛ رَكَعٌ وَ سَجْدٌ وَهُوَ قَاعِدٌ»^(۵۹). واتە: بەدریژی شەو

^{۵۷} : جامع الترمذي (۳۹۸/۱)، وانظر: التمهيد (۱۳۲/۱).

^{۵۸} : شرح صحيح مسلم (۲۵۸/۵).

(۵۹) أخرجه مسلم (۷۳۰).

به پيوه نوږتې ده کړد، وه جاري واش هه بوو به دريژي شو به دانېشتنه وه نوږتې ده کړد، وه ته گهر به پيوه قورئاني بخويندايه تهوا به پيوه رکوع وسو جدهشي ده برد، به لام ته گهر به دانېشتنه وه قورئاني بخويندايه تهوا به دانېشتنېشه وه رکوع وسو جدهي ده برد.

ديسانه وه له عائېشه وه رضي الله عنها ده لیت: " مَا رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) يَقْرَأُ فِي شَيْءٍ مِنْ صَلَاةِ اللَّيْلِ جَالِسًا، حَتَّى إِذَا كَبَرَ قَرَأَ جَالِسًا، حَتَّى إِذَا بَقِيَ عَلَيْهِ مِنَ السُّورَةِ ثَلَاثُونَ أَوْ أَرْبَعُونَ آيَةً قَامَ فَقَرَأَهُنَّ، ثُمَّ رَكَعَ ٦٠.

واته: (عائشه) (رضي الله عنها) ده لیت: نه مديوه پيغه مېهر (ﷺ) به دانېشتنه وه قورئان بخوينی له نوږتدا، هه تا به سالآچوو، که به سالآچوو ئينجا به دانېشتنه وه ده بخويند، هه تا له سووره تيکا سي چل تايه تي ده ما ئينجا هه لده ستايه وه به پيوه ده بخويند، ئينجا رکوعی ده برد.

وه پيښتريش باسي چوڼيتي دانېشتن له سهر کورسي کرا، و له م دوو فهرمووده يه شدا به لگه يه ته وهی تيډايه که هه رکه س نوږتې سوننه تي به دانېشتنه وه کړد يان له سهر کورسي، تهوا سه رپشکه له چوڼيتي رکوع و سو جده بردنه که ي به وهی که ته گهر به وه ستانه وه قورئانه که ي خوڼد رکوع و سو جده که شي به و شيوه يه ده بات و ته مه ش باشته، و ته گهر يش به دانېشتنه وه

قورئانه کهى خویند و هەندیک ئایه تی مایه وه هەتا ته‌واوى بکات ده‌توانیت هەلبسیت و دواتر رکوع وسو‌جده بیات، وکه‌م که‌سیش هەیه ئەمه‌یان جی به‌جی بکات، و هەشه هەمووی به‌دانیشتنه‌وه ده‌کات واته قورئان خویندن و رکوع وسو‌جده که‌ش.

ئیسحاقى کورى مه‌نصور له پرسیاره‌کانیدا له ئەحمەد و ئیسحاق ده‌لیت: " ئەگەر که‌سیک به‌دانیشتنه‌وه نو‌یژی کرد، ئایا رکوع به‌دانیشتنه‌وه ده‌بات یان هەلده‌ستی و رکوع ده‌بات؟ ده‌لیت: له‌هەردوو حاله‌ته‌که‌دا هەر کامیان بکات هەر دروست و ریگه‌پیدراوه، ئیسحاقیش هەمان وه‌لامی هەبوو" ٦١.

پیشه‌وا تیرمیزی ده‌لیت: " وا پیده‌چیته‌ هەردووکیان ئەو دوو فەرمووده‌یه‌یان لا سه‌حیحه و کاریان پی ده‌کریت" ٦٢.

پیشه‌وا ابن حه‌جەر ده‌لیت: " ئەو دوو فەرمووده‌یه‌ پیکه‌وه کو ده‌کرینه‌وه به‌وه‌ی هەر که‌س به‌گویره‌ی چالاکی خو‌ی و توانای له‌شی هەریه‌ که‌یانى بو‌یت جی به‌جی ده‌کات، خواش زاناتره" ٦٣.

^{٦١} : المسائل (٦٩٣/٢) وانظر : مسائل ابن هانيء ص (١٠٧).

^{٦٢} : الجامع (٤٠٠/١).

^{٦٣} : فتح الباري (٣٣//٣) و صحيح ابن خزيمة (٢٤٠/٢).

باسی سی یه م

چوڼیتی دانانی کورسی له ناو ریزدا

ئهم باسه په یوه سته به چوڼیتی دانانی کورسی له کاتی نوښتی
جه ماعه تدا، به لام ته گهر نوښت خوینی سهر کورسی به تهنه له ماله وه —
له بهر عوزر — نوښتی کرد و ههروه ها ئافره ت ئه و ا هیچ په یوه ندی به م باسه وه
نییه و تییدا نه هاتوه.

جا باسی دانانی کورسی له ریزی نوښت خویناندا له مزگه وت دوو
بابه تی پیوه به نده:

یه که م: ریک کردنی ریزی نوښت خوینان که ده قیکی زوری له سهر هاتوه
که بوشیا ییه کانی پر بکریته وه و راست بیټ، و دوا به دوا یی که کتریش بیټ،
واته سهره تا ریزی یه که م ته و او بکریټ ته و جا ده ست بکریټ به ریزی دووهم و
به و شیوه یه، بو ته وهی ریزی نوښت خوینان شیوازه که ی ریک و راست بیټ، و
به وهش کوښونه وه که یان له سهر جوانترین شیوه ده بیټ به گویره ی توانا،
ته نانه ت هه ندی له زانایان وتویانه: ریک و راست بوونی ریزی نوښت خوینان
واجبه له بهر ته وهی فرمان له سهری هاتوه و ته مهش و ته یه کی به هیزه.

جا نوښت خوینی سهر کورسی ته شی که میك له دواوه بیټ و به مهش
کاریگه ری ده کاته سهر ریک و راست بوونی ریزه که و به یه ک هیل نایه ته

پیش چاو، ئەمە لە کاتی کدا پیغەمبەری خوا ﷺ ئینکاری کرد لەو کەسە ی
کە سنگی دەرچوبوو لە ریزی نوپژخویناندا و فەرمووی: «لَتَسُوَنَّ صُفُوفُكُمْ،
أَوْ لِيَخْلِفَنَّ اللَّهُ بَيْنَ وُجُوهِكُمْ»^{٦٤}. واتە: ریزە کانتان رێک و راست دەکەن یان
خوای گەورە راجیاوازی و دووبەرەکی دەخاتە نێوانتانەوه و دەموچاوتان
دەگۆرێت.

جا بۆیە ئەو کەسە ی کەمێک لە دواوەیە لە ریزە کەدا بە جۆرێک لە
جۆرەکان ئەم سیفەتە ی تێدایە کە ناپێکی دروست کردووه بۆ ریزە کە.

دووهم: کاریگەری نەکردنە سەر ئەو کەسە ی لە پشیتی کورسیە کەوه
نوپژدە کات، واتە لە ریزی دواوە ئەو کەسە ی کە دەکەوێتە پشت کورسیە کە
شوێنی سوجدەبردنە کە ی کەم دەبیتهوه لە بەر ئەوه ی کورسیە کە هاتۆتە دواوە.

جا کورسیەکانی نیو مزگەوتەکان دوو جۆرن:

یە کەم: کورسی سابت و جیگیر کە لە ریزی یە کەم یان ریزەکانی تردا
دانراون.

دووهم: کورسی ناجیگیر و گەرۆک، کە ئەمەشیان زۆرینە یە.

سەبارەت بە کورسیە سابت و جیگیرەکان چەندین کاری نەشیان و

^{٦٤} : أخرجه البخاري (٧١٧) و مسلم (٤٣٦).

قه دهغه کراوی شهرعیان تیدا به دی ده کریت، له وانه:

۱. ئەم کورسیانه ناگوځیت بو هه موو ئەو که سانه ی که له سهر کورسی نوږ ده کهن، به لکو ته نه ها گونجاوه بو ئەو که سانه ی که عوزره که یان بریتیه له وهی که ناتوانن رکوع و سوجه به بن به پیوه به لام توانای وه ستانیان هه یه، جا ئەم که سه ش له ریکی ریزه که ده وه ستیت و ئە گهر له سهر کورسیه که ش دابنیشیت له دوا بونی له ریزه که هیه زیانیکی بو ی نییه — وه کو باسی دیت - .

به لام ئەو که سه ی عوزره که ی بریتیه له وهی که ناتوانیت به پیوه به ستیت به شیوه یه که هه موو نوږه که ی به دانیشتنه وه ده کات، ئە مه شیان نوږی له سهر ناکات، چونکه ناتوانیت پاریزگاری له ریك و راستبوونی ریزه که بکات به سنگ و قاچه کانی، له به رئه وهی به دانیشتنی له سهر کورسیه که که میك ده چیته دواوه له نوږ خوینه که ی ته نیشتی به روپیش ده که ویت و به مه ش له کاتی دانیشتنه که یدا ریزه که تیك ده چیته.

۲. له بنه رته دا مزگه وت بو هه موو خه لکیه به گشتی، و مافی هیه که سیکی تیدا نییه که پیش بکه ویت مه گهر ئەو که سانه نه بن که زوو دین بو مزگه وت، و ئە مانه مافی خو یانه که له ریزی یه که مدا به وستن له بهر زوو هاتنه که یان، جا دانانی کورسی سابت بریتیه له داگیرکردنی شوینه که بو

خاوهَن کورسيه که ئە گەرچى درهنگيش بيَت بۆ مزگهوت، بهمهش پيچهوانهى بنچينه گشتيه کهيه که ئاماژهى بۆ کرا لهسهرهتاي ئەم خالەوه.

٣. نه پچراني ريزى نوِيژخويَنان و تهواوکردنى و نزيك بوونى له پيشنوِيژهوه، هه موو ئەمانه له شه رعدا داواکراون و دهبيَت رهچاوبکريَن و پياده بکريَن، چونکه به لگه له سهريان زۆره، لهوانه:

پيغه مبهري خوا ﷺ ده فهرمويت: «تَقَدَّمُوا فَأَتَتُمَا بِي وَلِيَأْتَمَّ بِكُمْ مَنْ بَعْدَكُمْ وَلَا يَزَالُ قَوْمٌ يَتَأَخَّرُونَ حَتَّى يُؤَخَّرَهُمُ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ»^{٦٥}.

واته: له ئەبو سه عيدي خودريهوه هاتوه، که پيغه مبهري خوا صلى الله عليه وسلم ته ماشاي کرد هه ندى له هاوه لاني که خاوهَن پله و پايه بوون له ريزدا چوونه ته دواوه، فهرمووى: (وه رنه پيشه وه ئيوه په يرهوى من بکهن، وه با ئەوانهش که له دواى ئيوه وهن په يرهوى ئيوه بکهن، کو مه ليک بهردهوام ههر دواوه کهون، هه تا خواى گه ورهش له پاداشتدا دهياختا ته دواوه).

ههروهها ده فهرمويت: "لَوْ يَعْلَمُ النَّاسُ مَا فِي النَّدَاءِ وَالصَّفِّ الْأَوَّلِ، ثُمَّ لَمْ يَجِدُوا إِلَّا أَنْ يَسْتَهْمُوا عَلَيْهِ لَأَسْتَهْمُوا"^{٦٦} واته: ئە گەر خه لک

^{٦٥} : رواه مسلم (٤٣٨) من حديث أبي سعيد الخدري رضي الله عنه.

^{٦٦} : رواه البخاري (٦١٥) و مسلم (٤٣٧) من حديث أبي هريرة رضي الله عنه.

بیانزانیایه بانگو ریزی یه کهم چیان تیدایه، ئە گەر دەست نه کهوتایه به تیروپشک نه بی، تیروپشکیان بۆده کرد.

جا بۆیه بوونی ئەو جوړه کورسیه جیگیرانه کاریگه‌ری ده که نه سه‌ر پیکه‌وه‌لکانی ریزه‌کان و هه‌روه‌ها نزیکه‌بوونیش له ئیمامه‌که‌وه، چونکه ئەو که‌سه‌ی که زوو هاتوو شوینه‌که‌ی خو‌ی به‌جی ده‌هیل‌یت بو خواوه‌نی کورسیه‌که. ئەوه‌تا زانایانی پیشوو ئینکاری ئەوه‌یان کردوو که کورسی له‌ناو مزگه‌وتدا دابنریت بو قورئان خوین ئە‌گه‌ره‌هاتوو به‌رته‌سکی شوینی نوڤت‌خوینانی کرد و ریگربوو له پیکه‌وه‌لکانی ریزی نوڤت‌خوینان، ابن العماد الاقفه‌سی الشافعی ده‌لیت: "دروست نییه ئەم کورسیه گه‌وران‌ه له‌ناو مزگه‌وتدا دابنرین بو قورئان خویندن له‌سه‌ریان له پاش نوڤت‌ه‌کان، چونکه به‌رته‌سکی شوینی نوڤت‌خوینان ده‌کات و ریگریشه له پیکه‌وه‌لکانی ریزه‌کان، به‌لام ئە‌گه‌ر هاتوو دانران و له‌پاش ته‌واوبوونی قورئان خویندنه‌که هه‌لگیران ئە‌وا ئاساییه و هیچی تیدا نییه ^{٦٧}."

به‌لام کورسیه گه‌رۆکه‌کان که زۆربه‌ی که‌س به‌کاریان ده‌هینن، چۆنیتی دانانی له‌ریزدا ورده‌کاریه‌کی تیدایه، چونکه ئەو که‌سه‌ی نوڤتی له‌سه‌ر ده‌کات له‌ دوو حاله‌ت ده‌رناچیت:

^{٦٧} : تسهیل المقاصد لزوار المساجد ص (٢٤٦). وانظر: نوازل المساجد ص (٨٢٣).

حاله تي يه کهم: ئه وه يه که عوزره که ي بريتي بيٽ له وه ي که ناتوانيټ رکوع و سوجده ببات له سهر زه وي، به لام ده توانيټ بوهستيټ.

حاله تي دووهم: ئه وه يه که عوزره که ي بريتي بيٽ له وه ي که ناتوانيټ به پيښه بوهستيټ و به مەش هموو نويژه که ي به دانيسنه وه ده کات.

جا سه باره ت به حاله تي يه کهم: که عوزري نويژخويني سهر کورسي ئه وه يه که ناتوانيټ رکوع و سوجده ببات به لام ده توانيټ به پيښهستيټ، ئه مه يان له سهر يه تي له ريکي ريزه که بوهستيټ ههروه کو که سيکي ساغ که هموو نويژه که ي به وه ستانه وه ده کات، و به مەش بوي نيه که ميک له پيشه وه بيټ له ئاست نويژخوينه که ي ته نيشتي له کاتي راوه ستاندا، به لام له کاتي دانيسنه تدا له سهر کورسي که ميک له دواوه ده بيټ له ريزه که، واته قاچه کاني پيشه وه ي کورسيه که له ئاست قاچي نويژخويناندا بيټ، و قاچه کاني دواوه ي کورسيه که ش له دواي ريزه که وه ده بيټ بو حاله تي رکوع و سوجده و دانيسنه، داناني کورسي به م شيوازه به مەر جيک ريگه پيډراوه که کاريگهري نه کاته سهر نويژخوينه که ي دواوه ي و شويني لي به رته سک نه کاته وه ئيتر له بهر بووني دووري زوري نيوان ريزه کان بيټ ياخود نويژخويني سهر کورسيه که له دواهه مين ريز بيټ و ريزي تري له پاش نه بيټ و هاوشيوه ي ئه مانه، به لام ئه گه ر هاتوو داناني کورسيه که به و شيوازه ي که باس کرا کاريگهري کرده

سهر نويژخوينی دواوه له بهر نزيکی ريزه کان له يه کتړه وه و شوينی سوجدی
 بو نه هيښته وه نهوا دروست نييه، چونکه زيان گهيانندن بهواني تر به بي حق
 له روي شهرعيه وه ريگه پينه دراوه، له بهر گشتيتی فهرموده دی: " لَا ضَرَّ
 وَلَا ضَرَّارٌ ^{٦٨}، جا نه فی کردنی زهره راته رهد کردنه وهی و دوورخستنه وهی
 پيش روودانی ده گريته وه و لابرديشی پاش روودانی هر ده گريته وه، بويه
 هر کرداريک بيته هوئی زيان گهيانندن به ناروا نهوا حرامه، و هر که سيش
 مهبهستی زيان گهيانندن بيت بهوی تر نهوا تاوانبار له سهر مهبهست و
 کاره کهی، بويه له سهریه تی کورسيه کهی بپاته پيشه وه، و بهمهش قچه کانی
 دواوهی کورسيه که ريک له ناستی قاچی نويژخويناندا دهيت له و ريزه ی که
 خوی نويژي تيدا ده کات، و له پيشبوونيشی به جهسته ی له کاتی هه ستاندا
 له ريزه که هيچ زيانکی بو نويژه کهی ناييت، چونکه زهره ر گهيانندن به
 نويژخوينی دواوهی له کاتی دانانی کورسيه که له دواوه گه وره تر و خراپتره له
 زهره ی له ده ستدانی ريکی ريزه کهی، جگه له وهش نويژکردنی به ريکی
 له ريزه که دا به رژه وهنديه، به لام دانانی کورسي له دواوه و زيان گهيانندن بهوی

^{٦٨} : أخرجه مالك في الموطأ (٧٤٥/٢) والدارقطني (٢٢٨/٤) والحاكم (٥٧/٢) والبيهقي (٦٩/٦)، و هو حديث متكلم فيه، لكن له شواهد ولذا حسنه بعض العلماء. انظر: منحة العلام (٤٧٢/٦).

تر خراپه یه و ريسا شهرعیه که ش ده لیت: "وه لانانی خراپه له پيشتره له هينانی بهرژه وندی" ٦٩.

وه ههروهه ها بۆيشی نییه ئه و کاته ی که له سه ر کورسیه که ی دانیشتهوه و ئازاری که سی دوا ی خۆی داوه کاتیک بیهویت له سه ر کورسیه که رکوع و سوجه ببات کورسیه که ی بکیشیتته پيشه وه و پاشان سوجه ببات و که هه ستایش بیباته وه شوینی خۆی، چونکه ئه م جوڵه یه له ره گه زی نوپژه که نییه و بگره له بهرژه وندی نوپژه که شدا نییه، گوايه بۆ ئه وه یه که زیان بهوانی تر نه گه یه نیت، جا پيشتر باسی ئه وه کرا که دوورخستنه وه ی زیانی زهره رگه یانندن بهوانی تر به وه به ده ست دیت که کورسیه که له پيش دابنریت و ته واو، به بی پنه ابردن بۆ ئه نجام دانی جوڵه ی بهرده وام له هه موو رکاتی کدا و تیکدانی خشوعی خۆی و کهسانی تریش.

وه زانایان جیاکاری ده کهن له نیوان جوڵه ی که م و زۆر ئه گه ر له ره گه زی نوپژ نه بی، جگه له وه ش خشوع مه به سه ته و ویستراوه له نوپژدا و ئه صل تییدا ئارامی و جوو له نه کردنه ٧٠.

٦٩ : الأشباه والنظائر للسبكي (١/١٠٥).

٧٠ : أحكام الحركة في الصلاة ص (٦٤).

جا سه بارهت به حاله تي دووهم: که نه وه بوو نوښت خوښی سهر کورسی عوزری نه وه یه که ناتوانیت به پیوه بوه ستیت و به مهش هه موو نوښت که ی له سهر کورسی ده کات، به مهش له سهر یه تی که سنگ و قاچه کانی له ئاست نوښت خوښانی ته نیشیتدا بیت له راست وچه پیدا، و کورسیه که شی هاوتا و یه کسان بیت به و ریزه ی که تییدا ده وه ستیت و دهرچوونی قاچه کانیشی که میك بو پیشه وه و له ئاست ریزه که دا هیچ زیانیکی نیه^{۷۱}، چونکه نه وه ی لی داواکراوه نه وه یه که حاله تی دانیشتنی و هه ستانی هاوشیوه ی یه کدی بیت، واته قاچه کانی دواوه ی کورسیه که یه کسان بیت و له ته نیشتی قاچی نوښت خوښانی ریزه که ی خویدا بیت و به م کردارهش هیچ زیانیکی نابیت بو نوښت خوښی دواوه ی.

سه بارهت به نوښت کردن له سهر نه و شتانه ی که مروث پشتمان پیوه دهنیت وه کو پشتی وپالشت و هاوشیوه کانی که به زمانی عهره بی پی دوه تریت (مُتْکأ) و له ریزی یه که م داده نریت یان جگه له ریزی یه که م، نه گهر پان و راخراو بیت به شیوه یه که بتوانریت به ئاسوده یی له سهر دابنیشیت نه و ورده کاریه کی تیډایه، نه گهر هاتوو عوزری دانیشن له سهری نه وه بیت که که سه که نه توانیت رکوع و سوجه ببات به لام بتوانیت به پیوه بوه ستیت،

^{۷۱} : احکام الحركة في الصلاة ص (۶۴).

ئەوا ئاساييه و دروسته لەسەری نويژ بکات، چونکە لەهەستانیدا يە کسان و ريکە لە گەل ئەو ريزەي کە نويژي تيدا دەکات و دواکەوتنیشی لە ريزەکە لە حالەتی دانیشتنیدا هیچ زیانیکی بۆ نايیت وەکو پيشتر باسی کرا.

بەلام ئەگەر عوزری نويژکردن لەسەر بریتی بێت لەوێ کە کەسە کە نەتوانی بەپێوە بوەستیت ئەوا لەسەری دانانیشیت، چونکە بەدانیشتنی بەهۆی سنگ و قاچیهو یە کسان و هاوتانايیت لە ريزەکە لە گەل نويژخوينانی تەنیشتیدا بەدریژایی نويژە کە، بەمەش ريک وراستی ريزەکەي لە دەست دەردەچيێت لەکاتی دانیشتنیدا، بۆیە لەسەریهتی لەسەر کورسی گەرۆک نويژەکەي بکات، و ئەگەر کورسی دەست نەکەوت ئەوجا لەسەر ئەو پالشت و پشتیانەي ناو مزگەوت دەیکات و لەوکاتەشدا ريک و راست نەبوونی بەريزەکە زيانی بۆ نايیت چونکە دەستی نەکەوتوو و خواش تەکلیف لەبەندە ناکات بەوێ لەتوانايدا نەبيت.

بەلام لەهەندیک لە مزگەوتەکاندا جۆرە کورسیهک بەرچاو دەکەون کە تايبەت کراون بۆ نويژ بەشیوێهکن کە لەکاتی هەستاندا خۆي دەبەستريێت دەچيێتو یەک، ئەم جۆرەش ناگونجییت تەنها بۆ ئەو کەسانە نەبيت کە لە کاتی وەستاندا بەپێوە دەبن و دەوێستن، و لەکاتی رکوع و سوجدەدا لەسەری دادەنیشن، بەلام کەسانیک کە هەموو نويژەکیان بەدانیشتنهوە دەکەن ئەوا

هیچ جیاوازیه کی بۆیان نییه ئەو جوړه کورسیانە و کورسی ئاسایی، زیاد
لەوێش پێویست دەکات بە دەست بێجولینیت لە کاتی دانێشتن لە سەریان و
بەم جولە یەش سەر قالیەك بۆ نوێژ خوینە که دروست دەبێت و لەوانەشە
کاریگەری بکاتە سەر ئەوێ ته‌نیشتی.

* * * * *

کوتايي

رینمایي و ئاگاداري

له پاش ئه وهی به یارمه تی و هاوکاری خوی پهره ردگار کوتاییمان به باسی چوڼیتی نويژ له سهر کورسی و شیوازی دانانی کورسی له ناو ریزی نويژخویناندا تاراده یه ک روون کرده وه، پیم باش بوو که کوتايي باس وبابه ته که به کومه لیک رینمایي و ئاگاداري بهیمنم که زانینیان و له بهرچاوبونیان پیویست و گرنکه، و له هه مان کاتیشدا زۆربه ی ئه وانه ی له سهر کورسی نويژده که ن بی ئاگان لیان و نایزانن، و منیش له ئه نجامی تیپرامان و پیش چاو که وتنیان ئه وانه م بو ده رکه وتوو، و زۆربه شیان به ندن به توانای خاوه ن کورسیه وه، و کهسانی له شساغیش سوپاس بو خوا که مته رخه م نین له هاوکاری کردنی نويژخوینانی سهر کورسی و ئاسانکاری کردن بویان له پیناو ریک و راست بوونی ریزی نويژدا و پرکردنه وهی بوشایی ناوریز، و ئه مه ش هاوکاریه له پیناو خواپه رستیدا و له کاری چاکه دا، و بی شک ئه و که سانه ی که یارمه تی یه کتر ده دن له چاکه دا خیر و چاکه یان بو دهنوسریت، جا هه ندیک له و رینمایي و ئاگاداریانه ئه مانه ی خواره وهیه :

۱. نويژخوینی سهر کورسی شوکر وسوپاسی خوا ده کات له سهر

ئه وهی که هیشتا توانیویه تی بیت بو مزگه وت و ئاماده ی جه ماعه ت بیت، و

له گه لېان نويژ بکات وه کو يه کيک له وان، وه کو چوڼ سوپاسی ده کات له سهر
 ته وهی که بهو حاله شه وه که له سهر کورسی نويژه کهی ده کات که چی خوی
 میهره بان پاداشتی ته وای بو هه ژمار ده کات و وه کو که سیکی له شساغ
 چاکه ی بو ده نوو سريّت و چاوپوښی لیّ ده کريّت له سهر تهو که موکورتیانهی
 که به هو ی عوزر و نه خوښه که یه وه له ريز و نويژدا ته نجامی داوه، ته نانه ت
 ته گهر نه خوښ به ئامازدهش نويژي کرد پاداشتی که سیکی له شساغی بو
 هه یه که به پيوه نويژه کهی کرد بیّت، بویه شایه نی خو یه تی که هه رده م تهو
 بیرهی له ناخ و میښکدا بیّت و تهو نیعمه ت وفه زله ی خوی له پیش چاو بیّت
 کاتيک ده چيته ناو مزگه وت و له سهر کورسی داده نیښیّت، و بو ساتيکيښ
 تهو به خه یالیدا نه یه ت که ته م له وانی تر پاداشتی که م تره و بیبه ش کراوه،
 چونکه شهرع ته م جوړه بیرکردنه وه یه به خراب له قه لّم ده دات ته گهر
 گومانی خراب بردنیش نه بیّت به خوی خاوه ن فه زل، له کاتيکدا به نده
 فه رمانی پی کراوه که هه میښه گومانی باش به خوی خوی بیات و ته وه تا
 پیغه مبه ری خوا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ده فه رمویت:

۲. "يَقُولُ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ: أَنَا عِنْدَ ظَنِّ عَبْدِي بِي " واته: خوی گه وره

ده فه رمویت: من له گه ل گومانی به نده ی خوّم.

پيشهوا ابن القيم دهليت: واته: "تهوهی له گومانيدايه من بکهري تهوهم پيی".

۳. پيوسته لهسهر موسلمان که سوور بيت لهسهر فيربوونی دين و نهجامدانی دینداریه کهی به گویرهی زانستی شهرعی رهسهنی وهرگيراو له قورئان و سوننهت، و ههرگیز کهمتهرخه می نهکات له بردنی تهو رخصه تانهی که شرع بوی داناون و ريگهی پی داوه، هاوکات نابيتيش زياده روهی بکات تياندا به شيويه که بوی لای ته مبه لی و لاوازی برپوات، بویه نوښ خوینی سهر کورسی ناييت وا تيبگات که به دانیشتنی لهسهر کورسی تير ههمو و جول و پايه کانی نوښی بوی حلال کراوه لهسهره تاوه تا کوتايی به دانیشتنه وه، که دهشتوانيت به پيوه به وستيت له ههنديکيدا، بویه وه کو باس کرا، ته گهر ههنديکی توانی و ههنديکی نه توانی تهوا تهوهی که دهيتوانيت وه کو خوی ته نجامی ده دات وه کو که سيکی له شساغ و تنها تهوهی ناييتوانيت ريگهی پيدراوه به دانیشتنه وه بيکات، ته گينا نوښه کهی به تال دهيتته وه، چونکه نوښ کردن لهسهر کورسی بوی حالتهی پيوستی و ناچاری ريگه پيدراوه، و به ته ندازهی پيوست سوود له کورسی ده بينريت بوی نوښ نه وه که به رهايی، بویه ناييت کهمتهرخه می بکريت لهو بارهيه وه و ته گهریش ههرشتيکی لا روون نه بوو تهوا له که سيکی شارهزا پرسيار دهکات.

٤. نويژخوينی سهر کورسی، کورسیه کهي له نزيك نويژخوينانی راووستاو داده نيټ و به ته نيشتيانه وه دهيت، بو ټه وهی له کاتي هه ستانی ټه واندایي بوشايی له ناو ريزدا دروست نهيت، جا ټايا نويژخوينان دهيت له و کهسه نزيك بکه ونه وه يان کهسه که خوئی کورسیه کهي هه لښکريت و بوشاييه که پر بکاته وه و له وانه شه نه توانيت ټه و کاره بکات؟ له وه لامي ټه وهدا دهوتريت: پيوسته نويژخوينانی له شساغ هاوکاری يه کتر بن له پرکردنه وهی بوشاييه کانی ناو ريزه که ټه گهر نويژخوينی سهر کورسی بوشايی دروست کردبوو، ټه ودهش يان به پيشکه وتنی يه کيک بو پرکردنه وهی بوشاييه که، يان به جو ټه پيکردنی ريزه که ټه گهر بوشاييه که دريژنه بوو، ياخود به يارمه تی دانی خاوه ن کورسی بو هه لگرتنی کورسیه کهي، وه کو کارپيکردنی ټه و ريسايه ی که ده لیت: " هه ر شتيکی واجب ته و او نه کريت به هاوکاری شتيکی تر نه يټ ټه و او شتهش به هوپه وه واجب دهيت " بو سوننه تيش به هه مان شيوه ٧٢.

٥. نايټ جيگايه کی تاييه ت بو کورسیه کهي له مزگه وتدا ديارى و ده ستنيشان بکات، به تاييه ت ټه گهر نزيك پيشنويز يټ، مه گهر خوئی زوو يټ بو مزگه وت، به لام ټه گهر خوئی هه ر خووی ودها بوو که درهنگ دههات

^{٧٢} : الأشبه والنظائر للسبكي (٨٨/٢)، شرح الکوکب المنير (٣٦٠/١).

بو مزگهوت ٿهوا کورسيه کهي لهو شوينه داده نيٽ که کوتا ريز کوتايي پي ديت، چونکه نويژخوين خوي فهرماني پيکراوه که زوو يٽ بو مزگهوت و له نزيکی ئيمامه وه يٽ نه وه کورسيه کهي يان داره کهي يان گوچانه کهي يان بهرماله کهي و فزله که به وه به دهست نايهت.

وه شيخي ئيسلام ابن ته يمي ده لٽ: "خه لکي وا هه يه پيش ٿه وهي خويان برؤن بو مزگهوت راخه ريک يان بهرماليک ده نيړن بو مزگهوت و شويڼيک له پيشه وه و نزيک ئيمامه که داگير ده کهن بو خويان، ټه مهش نه هي ليکراوه به يه کدهنگي هه موو موسلمانان و بگره هه راميشه"، دوا به دواي ټه مهش باسي راجياوازي زانايان ده کات ده رباره ي دروستيٽي و ته واويٽي نويژي ټه و که سه^{۷۳}، پاشان برپار ده دات و ده لٽ: "صه حيح ټه وه يه ټه و راخه ري که دانراوه بو که سيک هه لښکريٽ و له جيگا که يدا نويژبکريٽ، چونکه ټه و که سه ي که زووتر ده چټ بو مزگهوت شايسته تره که نويژ لهو شوينه دا بکات و له پيشه وه يٽ، و جگه له وه به وهش فهرماني پيکراوه و ناشتوانيٽ ټه و کاره ټه نجام بدات به وه نه يٽ که ټه و راخه ري هه لښکريٽ و لايبداٽ، چونکه هه رشتيکي فهرمان پيکراوه که نه توانريٽ ته واوبکريٽ به شتيکي تر نه يٽ ټه و ټه و شتهش ده يټه فهرمان پيکراو، جگه له وهش

^{۷۳} : مجموع الفتاوى (۱۸۹/۲۲).

دانانی ته و راخه ره له و شوینه دا له شیوهی داگیرکردن دایه و ته و هس مونکهره... به لام ده بیټ ره چاوی ته وه بگریټ که ته و کاره سهر نه کیښیت بو مونکهر و خراپه یه کی له وه گهره تر. خواش زاناره و سوپاس بو خوی تاک و ته نها "۷۴". ههروه ها ده لیټ: "هیچ کهس بو ی نییه هیچ شتیک له مزگهوت زهوت بکات بو خوی نه بهر مال و نه راخه و شتی تر، و هیچ که سیش بو ی نییه به بی ئیزی خاونه که ی نوښتی له سهر بکات به لام بو ی هه یه هه لی بگریټ و لای بدات و له شوینه که ی نوښت بکات له سهر راسترین و ته ی زانایان، خواش زاناره "۷۵".

۶. نوښت خوینی سهر کورسی ده بیټ سووریټ له سهر پاریزگاری کردن له ریڅ و راست کردن ریزه که و هوکاریک نه بیټ بو لار بوون و تیګدانی ریزه که، به هو ی سوربونی له دانانی کورسیه که ی له شوینه که ی خویدا له کاتیګدا که پیویستی به پیشخستن و بردنه دواوه و پرکردنه وه ی بو شاییه ک بیټ له پیناو راستکردنه وه ی ریزه که.

۷. نوښت خوینی سهر کورسی ده توانی دهستی برا نوښت خوینه کانی بگریټ ته گهر پیویست بوو بو جولاندنی کورسیه که بو پرکردنه وه ی بو شاییه ک یان راست کردنه وه ی لاری ریزه که، بو دهستکه و تنی پاداشتی

^{۷۴} : المصدر السابق (۱۹۱/۲۲) بتصرف.

^{۷۵} : مجموع الفتاوی (۱۹۳/۲۲).

ريکي ريز و پرکردنه وهی بوشایی، چونکه جاري وا هه يه بوشاييه که زوره و ناکريت هه موو ريزه که خويان بچولینن و گشت نويژخوينه کان بکه ونه جولّه، بويه جولاندنی ئەم کورسيه ئاسانتر و سووکتره به بهراورد به جولّهی هه موو ريزه که.

۸. نويژخوينی سهر کورسی دهبيت سووربيت له سهر دانانی سوتره ئە گهر ويستی نويژي سوننهت بکات ئە گهر توانی، له بهر ئە وهی به لگه يه کی زور هاتوه که به هه موويانه وه ئە وه ده گه يه نن که دانانی سوتره جهخت له سهر کراوه و نابيت پشتگوي بخریت و ههروه ها سوريش بيت له وهی که نزیک بيت له سوتره که وه، ته نانهت هه ندی له زانايان بوچوونيان وايه که واجبه، جا نويژخوينی سهر کورسيش حوکمی نويژخوينانی له شساغ ده يگریته وه، و جگه له وهش دانانی سوتره چه ندين سوودی هه يه له وانه: ئە وه زهره ره له نويژخوين دوورده خاته وه که به هوئی تيپه ربوونی شه يتانه وه دروست ده بيت به پيش نويژخوينه که دا، و چاوگرته وه له ته ماشا کردنی ئە وه شتانهی که ده که ونه پشت سوتره که وه، و ريگره له تيپه ربوونی خه لکی له نزیکيه وه، و ئە مهش کاريکه بينراو و به لگه نه ويسته، به وهی که هه رکهس به رهو سوتره يه که نويژبکات ئە وا زياتر دلّی لای نويژه که ی ده بيت و ئاگای له سنوری خويه تی و خشوعی بو دروست ده بيت و چاويشی به ملاولادا ناروات به تاييهت ئە گهر سوتره که ديوار يان کولّه که ی مزگهوت بيت. وه

دروستېوونى سوتره له مزگه وټدا به زور شت دهيتت وه کو کولته که و ديوار و دولاى قورئانه کان و کتيبخانه و هاوشيوهى ته مانه .

٩. ته گهر نويژخوينى سهرکورسى تواناي به پيوه وه ستانى هه بوو ته و باشت و ايه تهنه نه ته و شتانه به کاربهيتت - له برى کورسى - که پشتيان پيوه دهيتت و له ريزى يه که مدها هه ن يان شتى تر، له پيناو که مکړدنه وهى بوونى کورسيه کان له نيو مزگه وټدا، و هه روها تيك نه چوونى ريزه کان و وهستان له ئاستى يه کتر.

١٠. ناييت نويژخوينى سهر کورسى به هوى کورسيه که يه وه ته زيه ت و ئازارى ته و که سهى تر بدات که له پشتيه وه نويژ ده کات، به وهى قاچه کانى دواوهى کورسيه کهى له دواتر ييت له ريزه که و بکه و يته شوينى سوجهى که سى دواوه، وه من بو خوم کيشه و هه رام بينيوه له ناو مزگه وټى پيغه مبه ردا له مانگى ره مه زاندا له سهر ته م بابه ته، چونکه خاوه ن کورسيه که سوره له سهر دانانى کورسيه کهى له دواوه و ته وهى دواوه ش دهيه و يت بيباته پيشه وه هه تا شوينى سوجهى بمييتته وه، که هه موو ته مه ش بو که م تيگه يشتن ده گه رپيته وه له م بواره دا.

١١. ته گهر مزگه وټ قه ره بالغ بوو، وه کو له هه ردوو حه ره مدها ده بينريت يان له مزگه وټه گه وره کاندا، چاکتر و ايه ته و کورسيانه

بەكاربەينىرىن كە دەنۇشتىنەۋە و بچوۋكن، بەشىۋەيەك كە ئەزىيەت و ئازارى
ئەۋانى تر نەدات، بەۋەي لە پېش خۆيەۋە ھەلى بگىرىت يان بينوسىنىت
بەقاچە كانىيەۋە بۆ ئەۋەي بەر كەس نەكەۋىت، و ئازاريان بدات و ھەستىشى
پى نەكات.

۱۲. ئەگەر ژمارەي كورسيەكان كەم بوون لەنيو مزگەۋتيكدا ئەۋا
لېرەدا فەزلى بەخشىن دەرەكەۋىت، ۋەكو ئەۋەي نوپۇزخوينى سەر كورسى
ئەگەر بينى كەسيكى تر لەم پېۋىستەرە بۆ كورسى و ئەمىش كورسيەكى
لايە ئەۋا باشتەر وايە كورسيەكەي بەۋ بدات، كە ئەمەش رەۋشتىكى جوانى
ئىسلامىيە و رۇخى ھاۋكاري و پەيۋەندى براپەتى بەھىزتر دەكات و
خۆشەۋىستى و رېزگرتن بلاۋدەيىتەۋە لەنيو موسلماناندا و ئەۋانى ترىش
چاۋى لى دەكەن و ئەم دياردەيە زىندوۋ دەيىتەۋە و دەيىتە ھۆي ئەۋەش كە
براپەكى بەئاسوۋدەيى نوپۇزەكەي بىكات و ئەمىش پاداشتى خۆي
دەستدەكەۋىت.

جادەمەۋىت ئاگادارىش لەسەر حالەتيك بەدەم كە من بۆ خۆم بينيومە
لەنيو ھەردوۋ ھەرەمدا ئەۋىش ئەۋەيە كە ھەندىك لەۋانەي لەسەر كورسى
نوپۇزەكەن، كورسيەك بۆ خۆي دەبات و يەككىش بۆ قورئانەكەي كە
دەيخاتە سەرى لەپېش خۆي، تەننەت بينيومە خەلكى ئاسايى لەشساغ

کورسیه که ی بردووہ بۆ خۆی و پالێ داوہ تەوہ لەسەری و یەکیکی تریشی بردووہ بۆ قورئانە که ی بەبێ ئەوہی پێویستی بەهیچ کامیان بیّت، جا ئەم رەفتارە سەردەکیشت بۆ کە مکردنەوہی کورسی بۆ خاوەن پێداویستیه کان.

۱۳. نوێژخوێنی سەرکورسی دەبیّت ئەو کورسیه گرانبەها و قورس و گەورانە بەکارنەهێنیت کە دەبیّتە ھۆی سەرنجراکیشانی خەلکی و جیاوازی چینیایەتی بەھۆیەوہ دەربکەوێت، بەلکو ئەوہندە بەسە کە سوود لە کورسیه کی بچووی سووک ببینیت بۆ ئەوہی جیگای زیاد لە پێویست نەگرت و بتوانیت بەئاسانی جۆلە ی پێ بکات و بۆشایی ریزەکانی پێ پر بکاتەوہ لە کاتی پێویستدا.

۱۴. ئەگەر لە مزگەوتدا شوێنیکی تاییەت ھەبوو بۆ دانانی کورسیه کان وەکو لە ھەردوو حەرەمدا ھەییە یان لە ھەندی مزگەوتە گەورەکاندا، ئەوا نوێژخوێنی سەر کورسی دەبیّت دوا تەواو بوونی نوێژە که ی کورسیه که ی بباتەوہ ئەو شوێنە ی خۆی — ئەگەر توانی — لە پێناو پارێزگاری کردن لە سیستەمی رێک و پێکی مزگەوت و ھاوکاری و کارئاسانی بۆ خزمەتکاری مزگەوتە کەش، کە ئەمەش رەوشت جوانی و ھەلسو کەوت بەرزی پیشان دەدات.

جا دياردهيه كي تر هه يه كه پيويسته ئاماژهي بو بکريټ ته ویش
ته وه يه كه خه لکي وا هه يه تهو کورسيانه ده به نه دهره وه ي مزگه وت يان له
گوره پان و ساحه ي مزگه وته كه داي دهنين و له سه ري داده نيشن بو خواردن و
چاوه رپي پاس يان هاوړيکه ي، که چي هر لهو شوينه ش جيی ده يلیټ و
نايباته وه شويني خوی، ته مه له کاتيکدا تهو کورسيانه وه قفن بو مزگه وت
بو ته وه ي نويژيان له سه ر بکريټ، و نا کړي بو مه به ستي تر به کار به ينرين، و
ته گهر ته م دهرگايه بکريټه وه و گوږي پي نه دريټ تهوا ده بيني زوربه ي
کورسيه کان ده برينه دهره وه ي مزگه وت و سووديان لي وهرناگيريټ.

۱۵. ته گهر که سي خاوه ن عوزر له سه ر عه ره بانه و کورسي
نه خوش نويژي ده کرد که خوی ليی ده خوري يان که سيک ليی ده خوري، تهوا
له سه ريته ي که دلنيابيټ له پاک و خاويني تايه ره کاني له کاتي چوونه ناو
مزگه وت بو ته وه ي راخه ري مزگه وته کان پيس نه يټ، به تاييه ت له وکاتانه ي
که زه وي قوره و کاتي باران بارين بووه و ئاو وه ستانه وه، بويه چاکتر وايه له م
حاله تانه دا له پهری ريزه کانه وه نويژ بکات و له ناوه راس ته وه نه وه ستيټ.

۱۶. ته گهر بارودوخ و حالي نويژخويني سه ر کورسي باشت بوو
وه به ره و چاکبوون روښت تهوا ده يټ بگه ريټه وه بو شيوازي پيشوو
له نويژکردنيدا له له شساغيدا، وبه رده وام نه يټ له نويژکردن له سه ر کورسي

ئه‌گه‌ر پێویستی پێی نه‌بوو، چونکه‌ ته‌نها له‌ کاتی ناچاریدا په‌نا بو‌ جی‌گه‌روه‌ ده‌بریت له‌بری ئه‌صل، جا ئه‌صل وه‌ستانه‌ به‌پێوه‌ و دانیشتنیش جی‌گه‌روه‌یه‌، بۆیه‌ ناكریت له‌یه‌ك كاتدا هه‌م عوزرت نه‌بی‌ت و ناچار نه‌بی‌ت و هه‌میش جی‌گه‌روه‌ت به‌كاره‌یناییت، و ئه‌وه‌ش له‌به‌ر عوزریك ری‌گه‌پێدراوه‌ به‌نه‌مانی عوزره‌كه‌ ئه‌میش نامی‌نیت و ده‌بی‌ته‌ ری‌گه‌پێنه‌دراو، و ده‌گه‌رپێته‌وه‌ سه‌ر ئه‌صل كه‌ وه‌ستانه‌^{٧٦}. خواش زاناته‌.

به‌م شی‌وه‌یه‌ كۆتایی به‌م نووسینه‌ هات و ئومید‌ه‌وارم سوود‌به‌خش بی‌ت و موس‌لمانان كه‌لكی لی‌ وه‌ربگرن و داواكارم له‌خوای گه‌وره‌ كه‌ پادا‌شتم بداته‌وه‌ و هی‌ ئه‌وانه‌ش كه‌ ده‌ستی‌ان هه‌بووه‌ له‌ نوسین و هاوكاری كردن و پێداچوونه‌وه‌ی به‌تایبه‌ت به‌ری‌ز مامۆستا عدنان بارام كه‌ له‌ دوا‌ی پێداچوونه‌وه‌ی ئه‌م چه‌ند دێ‌ره‌ی بو‌ نوسیم خوای گه‌وره‌ پادا‌شتی خیری بداته‌وه‌ : بَارَكَ اللهُ فِيكُمْ وَجَزَاكُمُ اللهُ خَيْرًا ، وَسَدَّدَ عَلَى السَّنَةِ خَطَايَا وَخَطَاكُم ... وَجَعَلَهُ فِي مِيزَانِ حَسَانَتِكُمْ (یوم لا‌ینفع مال ولا بنون إلا من أتى الله بقلب سليم) آمین .

أخوكم

عدنان بارام الكلاري

^{٧٦} : المنشور في القواعد (١/١٧٨)، و مجموع فتاوى ابن تيمية (٢٢/٣٣٣).